

Ο' ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΙΓΜΗΤΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

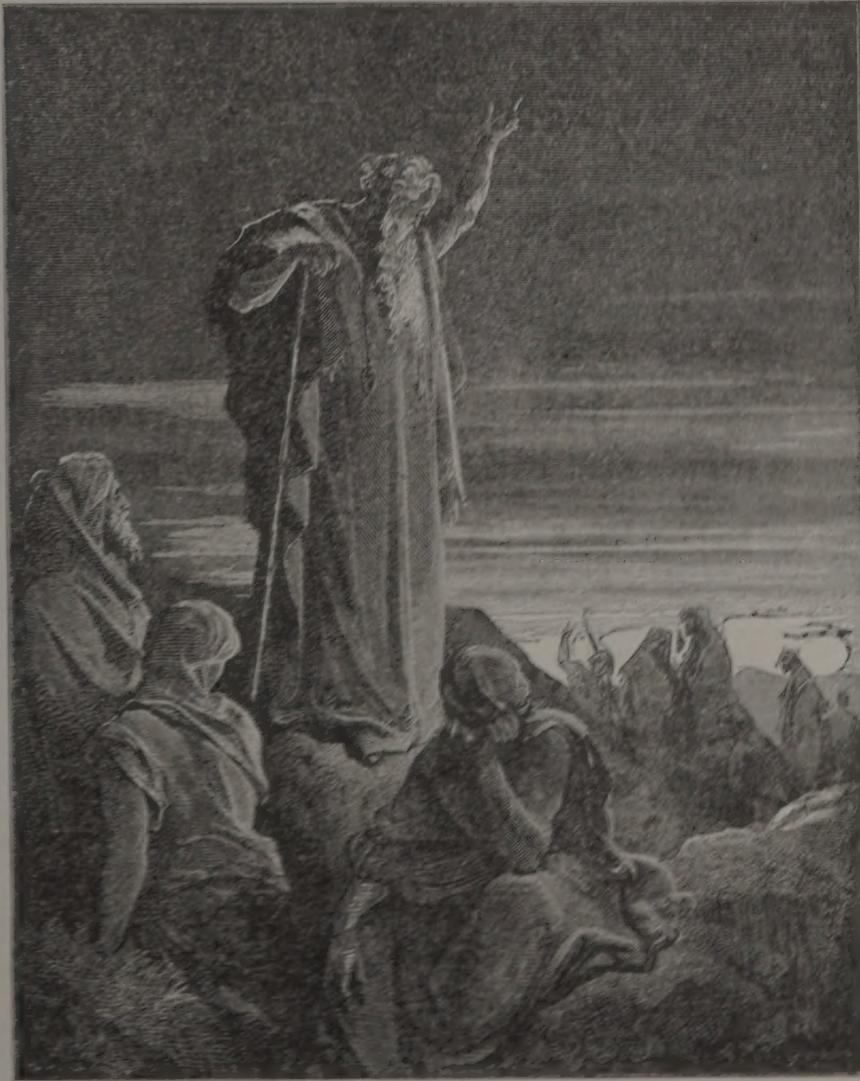
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΤΟΜΟΣ
Γ'

ΑΡΙΘΜΟΣ

52

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΠΡΟΦΗΤΕΥΩΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese

Publications Association

Publication Office:

240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Editorial and Advertising Offices:

Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Tel. ASTORIA 8-1653

Yearly Subscriptions:

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50

Ten Cents a Copy

Vol. III. No. 52. — January 31, 1937.

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον νυμφευθέντων

Κοινότης

Τελέσας τὸν Γάμον Ιερεὺς

Δεκ. 14 Γεώργ. Θεοδωρακόπουλος — Χρυσάνθη Α. Βλαχάκη
 'Ιαν. 10 Σπυρίδων Γ. Σαμπερτάνος — Έλένη Μ. Κουρεμέτη
 » 10 Κωνστ. Δ. Φιτσώδος — Άικ. 'Επ. Γιαννακοπούλου
 » 10 Κωνστ. Σ. Κολίδης — Ίριγ. Σ. Στουρίδου
 » 10 Κωνστ. Ι. Μανιάτης — Βασιλ. Δ. Σκαρμούτσου
 » 11 Παναγῆς Π. Νικολάου — Μαρία Βράκανα
 » 13 'Αργιν. Σ. Μουτσάτος — Mary Fitz Gerald
 » 13 Κωνστ. Α. Παλαιάδης — Παναγ. Π. Καλογεράκη
 » 14 Βασιλ. Γ. 'Ανυφάντης — Εναγ. Γ. Καλημεράκη
 » 14 Μιχαήλ Μαρινόπουλος — Μαρία Βασιλοπούλου
 » 17 Κωνστ. Μ. Κοτζιάς — Γεωργ. Π. Κονιδιτσώτου
 » 17 'Ανδρέας Χ. Κονοταντίνου — 'Ελένη Λ. 'Αραχωβίτου
 » 17 'Ιωάννης Δ. Κοκκόλης — Άικατ. Δ. Δημαράκου
 » 17 Δημήτρ. 'Ι. Χριστακόπουλος — Άικατ. 'Ι. Σκαλτσᾶ
 » 17 Δημη. Α. Παναγιωτόπουλος — 'Ελένη Σ. Βεργη
 » 17 Γεώργ. Ν. Εμπιλάρος — Στυματίνα Π. Μπάκου
 » 17 Στέφανος 'Εμμανουὴλ — Άικατ. 'Ι. 'Ελευθερίου
 » 17 'Ιωάννης Α. Τούρος — Ενθαλία Κ. Λάγγα
 » 17 'Ιωάννης Γ. Σχλάβος — Σταματ. Π. Κανελλοπούλου
 » 17 Γεώργιος Ν. Ταμπαλῆς — 'Ελένη Α. Πασχαλη
 » 17 Χρήστος Α. Κλινάκης — Εύδοξια Γ. Γαλάνη
 » 17 'Ιωάννης Ν. Σπυθάκης — 'Ασπασ. Γ. Κουτσουδάκη
 » 17 'Αντώνιος Κ. Κανικλίδης — 'Αλεξάνδρα Γ. Λουζου
 » 17 Εύστρατος Κ. Γιανουλάτος — 'Ελένη Ν. 'Αγγελίδου
 » 17 Γεώργιος Δ. Παρδάσος — Εὐγενία Δ. Κυριακοπούλου
 » 17 Κωνστ. Βαβουλιώτης — 'Αναστασία Μανίκα
 » 17 Βασίλειος Ν. Καρατζᾶς — Εντυχία Α. Μπενέτα
 » 17 'Εμμανουὴλ Σ. Εναγγέλου — Σοφία Γ. Βασιλείου
 » 17 Μιχαήλ Κωνσταντίνου — Φρώσω Π. Νικολατσέα
 » 17 'Αγαπητὸς Γ. Σέζας — Mary Waynik
 » 17 Βασίλειος Ν. Βουλγαρίδης — 'Αθανασία Π. 'Αλυβεζάτου
 » 17 Νικόλαος Σ. Γιαβῆς — Μαρία Κ. Λούρα
 » 20 Πλέτρος Ζαζάνης — 'Αναστασίλ. 'Ανδρέου
 » 21 Χάρος 'Ι. Καλιάθας — Γεωργία Α. Καραμπάτσου
 » 21 'Ιωάννης Α. Μάρκου — Κοντού. Τ. 'Αρβανιτάκη
 » 21 Γεώργιος Κώτογλου — Καλιόπη Κάνακη
 » 21 Νικόλαος Δ. Γιαννάκης — 'Αφροδ. Δ. Παπαγεωργίου
 » 24 'Ιωάννης Δ. Καροπούζας — Εὐγενία Β. Δαργκίνη
 » 24 Χαράλαμπος Γ. Μιλλιάς — 'Ιούλια Γ. Μεϊτίνη
 » 24 'Αλέξιος Π. Κοτσαρός — Παναγιώτα Κασιδογιάννη
 » 24 Δημήτριος Ι. Τερζῆς — Ίριγένεια Α. Βερλένη
 » 24 Γεώργιος Καροντάκης — Βικτωρία Καϊκούμα
 » 24 Νικόλαος Π. Πατέας — Χριστίνα Θ. Σταθοπούλου
 » 24 Νικόλαος Δ. Δελαγάνας — Βασιλική Κ. Χελᾶ
 » 24 Λουκᾶς Χούλης — Μαρία Γ. Μπεξεντάκου
 » 24 Γεργόριος Π. 'Οσταδημήτρης — Μεταξία Μπυριοπούλου
 » 24 Θεόδωρος Π. Μπισβίκος — Βασιλική Κ. Κινινῆ
 » 24 Παναγ. Γ. Σπανός — Κωνσταντίνα Θ. Σταθοπούλου
 » 24 Παναγιώτης Ν. Τσουμάκος — 'Ελένη Π. Σουμαΐλακάνη

San Francisco, Cal.
 Tarpon Springs, Fla.
 Kanass City, Mo.
 Cincinnati, Ohio
 Augusta, Ga.
 Tarpion Springs, Fla.
 Tarpion Springs, Fla.
 New York City
 Pittsburgh, Pa.
 Chicago, Ill.
 Baltimore, Md.
 Brooklyn, N. Y.
 New York City
 Jamaica, L. I., N. Y.
 Los Angeles, Cal.
 Paterson, N. J.
 Weirton, W. Va.
 Kansas City, Mo.
 Rockford, Ill.
 Little Rock, Ark.
 Springfield, Mass.
 Monessen, Pa.
 Astoria, L. I., N. Y.
 Newark, N. J.
 Chicago, Ill.
 Fall River, Mass.
 Astoria, L. I., N. Y.
 Newark, N. J.
 Washington, D. C.
 Johnstown, Pa.
 Montreal, Can.
 Chicago, Ill.
 Washington, D. C.
 Boston, Mass.
 Chicago, Ill.
 Ambridge, Pa.
 Birmingham, Ala.
 Brooklyn, N. Y.
 Astoria, L. I.
 Chicago, Ill.
 Akron, Ohio.
 McKeesport, Pa.
 New York City
 Peabody, Mass.
 New York City
 Decatur, Ill.
 Boston, Mass.,
 New York City
 Newark, N. J.

'Αρχιμ. Βασίλ. Λόκης
 Αιδ. Θεόφιλος Καραφύλλης
 Αιδ. 'Ιωάν. Βασιλειάδης
 Αιδ. 'Ιωάν. Μαγουλιᾶς
 Λιδ. Δημ. Μεσίρης
 Αιδ. Θεόφ. Καραφύλλης
 Αιδ. Θεόφ. Καραφύλλης
 Αιδ. Βασίλ. Παπανίκας
 'Αρχιμ. 'Ιωακ. Μαλαχίας
 'Αρχιμ. Δανιήλ Γαμβρίλης
 'Αρχιμ. 'Ιωακ. Παπαχρίστου
 Αιδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
 Αιδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
 Αιδ. Μιχαήλ 'Ανδρεάδης
 'Αρχιμ. Γερμ. Παπαναγάτους
 Αιδ. Δημ. Στεφανόπουλος
 Αιδ. Δημ. Μπρύρας
 Αιδ. 'Ιωάν. Βασιλειάδης
 Αιδ. Λεόντ. Κυριακάκος
 Αιδ. 'Αναστάσιος Βλαδιμήρης
 Αιδ. Χοήστος Νανόπουλος
 Αιδ. Πέτρος Παπαδᾶκος
 'Αρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδης
 Αιδ. Γεώργ. Σπυριδάκης
 'Αρχιμ. Δανιήλ Γαμβρίλης
 Αιδ. Παθένειος Κομνήνος
 'Αρχιμ. Γερμ. Πολυζωΐδης
 Αιδ. Νικόλαος Παπαδημητρίου
 'Αρχιμ. Αιμιλ. Λαλούσης
 Αιδ. Δημοσθ. Τσιμαραδᾶς
 Αιδ. 'Επ. Χρυσολωρᾶς
 Αιδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
 Αιδ. Θωμᾶς Δανιήλ
 Αιδ. Βασίλειος Εύθυμιον
 'Αρχιμ. 'Αβέρω. Δημαράπουλος
 'Αρχιμ. Δωρόθ. Νεαμονιτάκης
 'Αρχιμ. Στ. 'Αγγελόπουλος
 Αιδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
 'Αρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωΐδης
 'Αρχιμ. Δαν. Γαμβρίλης
 Αιδ. 'Ιωάννης Καπινεκᾶς
 Αιδ. Κυριακός Κυριακοῦ
 Αιδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
 Αιδ. Γεώργ. Οικονομίδης
 Αιδ. Νικόλ. 'Ανδρεάπουλος
 Αιδ. 'Ιωάν. Δανάσκος
 Αιδ. Βασίλειος Εύθυμιον
 Αιδ. Μεθόδιος Κουρκουλῆς
 Αιδ. Νικ. Παπαδημητρίου

Παρακαλοῦνται δοι έτέλεσαν τούς γάμους αύτῶν κατά τὰς τελευταίας ἔθδομάδας καὶ δὲν Өλέπουν τὸ δημάρια των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ Γραφεῖον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς, διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I. N. Y.

ΤΟΜΟΣ Γ'. Άριθ. 52.

Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ ΚΑΒΑΔΑΣ

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΙΑΦΥΛΑΧΘΗΝΑΙ ΑΠΟ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΜΟΥ

Μέσα εἰς τὴν χαράν, ποὺ εἶχεν ἀπλωθῆ ἐπὶ τῆς Χώρας δῆλης μὲ τὴν ἐπίσημον ἐγκαθίδουσιν τοῦ θριαμβευτικῶς ἐπανεκλεγέντος Προέδρου κ. Φραγκλίνου Ρούζβελτ, ἔξαπολύται ἀποτόμως καὶ ἀνηλεῖς ἡ ὁργὴ τῆς πλημμύρας καὶ τοῦ καταποντισμοῦ.

Παρομοίαν καταστροφὴν εἴχομεν καὶ πέρυσι πενθήσει. "Ομως ἐφαντάσθημεν, ὅσοι μάλιστα δὲν εἴχομεν ἀκόμη ἵδει χιόνας καὶ βροχὰς ἐφέτος, ὅτι τὸ κακὸν θὰ ἥτο περιωρισμένον εἰς τὰς συνήθεις του ἐκδηλώσεις, ἀπὸ τὰς ὅποιας δὲν ἀνησυχεῖ καὶ πολὺ ἡ εὐδαίμων "Ηπειρος αὕτη.

'Αλλ' ἡ θεομηνία δυστυχῶς ἔλαβε τοιαύτας πωτοφανῶς τρομακτικὰς διαστάσεις, ὥστε αἱ συνέπειαὶ τῆς νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς ἐθνικὴ συμφορά. Τὸ δρᾶμα παρουσιάζει σκηνὰς τραγικότητος ἀπεριγοράπτου. Πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἴστοριάν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν οἱ ποταμοὶ ἔκχειλίζουν μέχοις ἐνενήκοντα ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειάν των. 'Ολόκληροι πόλεις ἐρημοῦνται δόλοσχερῶς. Ποσότητες βενζίνης ἀναφλεγεῖσαι μετέβαλον τὰ λυσσαλέα ρεύματα εἰς κινητὰς πολάσεις φλεγομένας. Θάνατοι ἀναγράφονται καθημερινῶς. Κανεὶς δὲν γνωρίζει πόσοι θὰ είνε. 'Επτακόσιαι χιλιάδες λαοῦ, εὐτυχοῦς ἔως χθές, σήμερον μὲ χέρια ἀδειανὰ σκορπίζονται εἰς διαφόρους πόλεις. 'Ασθένειαι προβάλλουν αἰφνηδίως. Αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις ἐπιστρατεύονται ὡς ἐν πολέμῳ. Η πακοπαιρίᾳ ἐπιτείνεται εἰς παγετούς. Καὶ ὁ Πρόεδρος, ζητήσας τὴν συνδρομὴν τοῦ "Ἐθνους παμμερῶς, διευθύνει ὁ Ἰδιος τὴν μόχην μὲ τὸ 'Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ καὶ τὸν 'Ἐργοδὸν Σταυρὸν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν τὰς οἰμωγάς μᾶς φέρουν τῶν ἀεροπλάνων τὰ πτεοὰ καὶ τὰ ἀγωνιώδη κύματα τῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν.

Μὲ τὰ μάτια ψυχῆς συντετριμμένης παρακολουθοῦμεν τὸ μέγα τοῦτο δρᾶμα μᾶς φρίκης ἀπεριγόραπτου.

Καὶ τὴν σκηνοθεσίαν συμπληρώνει εἰς τὴν φαντασίαν μᾶς τὴν καταβεβλημένην εἰκόναν, τὴν ὅποιαν δημοσιεύει σήμερον ἐφημερίς, παριστῶσα τὴν ἀνθρωπίνην ἐπιστήμην ὑπερθέντην τῆς πλημμύρας ἀνίκα-

νον νὰ χαλιναγωγήσῃ τὴν μανίαν τοῦ στοιχείου, καὶ κάτωθεν φέρουσα τὴν ἐπωδόν:

«'Ακόμη μίαν φορὰν αἱ ἀτρόμητοι τῆς φύσεως δυνάμεις προκαλοῦν τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην καὶ τὰς ἐφευρέσεις».

Συμπενθοῦμεν ἐπάνω εἰς τὰ ἐρείπια τῆς καταστροφῆς. 'Αλλ' ἀνθρώπινον εἶνε ὁ πόνος νὰ ἔξεχῃ διὰ τοὺς ἰδιοκύς μας. Πόσοι ἀρά γε Ἔλληνες νὰ ἔμιναν εἰς τοὺς δρόμους, χωρὶς κατοικίαν, χωρὶς καταστήματα καὶ ἐργασίας; Κόποι ἐτῶν, ἰδρωτες, ποὺ δὲν ἐσψιάζεντο θὰ ἐσχημάτιζον μίαν μικρὰν πλημμύραν σκληραὶ ἀπογοητεύσεις. Ὅστερον πάλιν τὸ μειδίαμα ἀπὸ τὴν ἀνάρρωσιν τῆς Χώρας. ἐλπίδες διὰ μίαν ἡμέραν καλλιτέραν· καὶ ὄνειρον ἐνὸς ταξιδιοῦ εἰς τὸ χωρὶς καὶ ἀσπασμοῦ τῆς πικραμένης Μάνας, ποὺ δὲν ἐκουράσθη νὰ περιμένῃ, ὅλα αὐτὰ ξανασβύνουν ἐντὸς ὀλίγης ὥρας!

Θρηνοῦμεν ὅλους τοὺς νεκρούς. Διότι εἶνε ἀπόλεια τῆς Χώρας καὶ τοῦ συνόλου. Θὰ κλαύσωμεν τάχα καὶ ἰδιοκύς μας; Καὶ πόσοι αὐτοὶ νὰ είνε; Καὶ ὃν ἀφῆκαν γέροντας γονεῖς, ἢ χήρας καὶ ἀνήλικα δόρφανά; Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὸν πόνον, μὲ τὸν δόποιον Μάνα Ἔλληνας περιέγραψεν εἰς τὸν 'Αρχιεπίσκοπον πρὸ μηνὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Πενσυλβανίας τὸ πνίξιμον, κατὰ τὴν περιουσινὴν πλημμύραν, τῆς κόρης της, ποὺ τὴν ἐτοίμαζε διὰ νύμφην.

Βεβαίως ἡ Χώρα εἶνε ἀνεξάντλητος εἰς πλοῦτον καὶ ταχεῖα εἰς μέσα ἀνορθώσεως κάθε ὑλικῆς ζημίας. Ἡ ποινωνικὴ ἀλληλεγγύη θαυματουργεῖ, ὀργανωμένη κατὰ σύστημα ἐπιστημονικόν, μὲ τὴν δυνατὴν πνοὴν τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν δόποιαν αἰσθάνεται κανεὶς πανταχοῦ. 'Π Κυβερνητικής ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς "Αρχοντα, διὰ τὸν δόποιον εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις κατανοοῦμεν πόσον δίκαιον είχε κάποιος ὅταν εἴτε διὰ τὸν κ. Ρούζβελτ: «εἶνε ὁ ἀνθρωπός μὲ καρδίαν». Δι' αὐτὸ πιστεύω, ὅτι δῆλαι αἱ καταστροφαὶ θὰ ἐπανορθωθοῦν καὶ ἡ ζωὴ θὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν ἔκει ὅπου ἡ νέκρα τώρες κυριαρχεῖ, "Ετυχε νὰ διέλθω πέρυσι ἀπὸ πλημμυρισθείσας πόλεις καὶ ἐντὸς μηνῶν κάθε ἵχνος ζημίας είχεν ἐξαφανισθῆ.

'Αλλ' εἰς τὸν νοῦν μου παραμένει ζωηρὰ ἡ εἰκόνα τῆς ἐπιστήμης, ποὺ μάτηη ἀποτελεῖται νὰ ἐπιβληθῇ

έπι της λύσης τοῦ στοιχείου. Εἰκὼν τοῦ αἰώνιου ἀνθρώπου, δυτὶς παρὰ τοὺς ἐγωῖσμούς του, τὰς φαντασιοληξίας, καὶ τὴν συχνήν του ἀνευλάβειν πρὸς τὸ Θεῖον, ἵσταται ἀδύνατος καὶ μικρὸς πρὸ τῆς ἀγνώστου αὔριον καὶ ἐνώπιον τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως τῶν ἀκαταβλήτων. "Οταν αὐταί, κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ, κάποτε ἀχαλίνωτοι ἐκσποῦν εἰς ἀγιότητας μεγαλειώδεις καὶ μᾶς παρασύρουν σὰν παίγνια ἔλαφορά, τίς δύναται νὰ τὰς συγκρατήσῃ; Καὶ τότε, ὅσοι πάντοτε πιστεύουν, καὶ ἄθελα οἱ πολλοί, ποὺ συνήθως λησμονοῦν τὸν θάνατον καὶ τὸ ἀδηλον τοῦ θανάτου, κύπτουν τὴν κεφαλὴν μὲ ἔγκαρ-τέοντις καὶ πλήρη ὑποταγὴν εἰς τὸ θέλημα Ἐκείνου, "Οστις περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, ἐπιβλέπει ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιεῖ αὐτὴν τοέμειν, καὶ ἐχχύνονται εἰς θερμὴν προσευχήν: «"Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ . . . καταποντισμοῦ".

Καὶ τί ἄλλο μᾶς ἀπομένει; «Σὲ παρακαλοῦμεν ἀπὸ ρυπαρῶν χειλέων καὶ ψυχῆς ἐρῶντα μένης, μὴ στέλλῃς εἰς τὸν κόσμον Σου τόσας δοκιμασίας. Καὶ ὅταν τὰς ἐπιτρέπῃς, κάμνε νὰ περνοῦν ταχέως, διότι δὲν ἀντέχομεν πολύ. Μὰ καὶ ὅταν διαρκοῦν, δίδε μας δύναμιν καὶ ὑπομονὴν νὰ φέρωμεν αὐτὰς γενναίως, συγκρατοῦμενοι ἀπὸ τὴν εἰς Σέ ἐλπίδα καὶ ἐπανερχόμενοι ισχυρότεροι εἰς τὴν πρὸς Σέ πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον».

"Ολαι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ εἰνεῖς ὡς τόσαι δοκιμασίαι, ἄλλὰ καὶ μηγύματα, ἵνα εἴμεθα ἔτοιμοι πάντοτε καὶ δεόντως εἰς ὅ,τι ἥθελεν ἐπέλθει οἰανδήποτε ὧδαν καὶ στιγμήν. Τὸ τραγικώτερον, ἄλλὰ καὶ τὸ πλέον ἀνθρωπινὸν φαρισώντημα κατὰ τὸ δρᾶνα τοῦτο ἔξεπέμφθη ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Στρατοῦ:

«Ἐτοιμασθῆτε διὰ μεγαλείτερον ἀκόμη ὑψωμὸν τῶν ὑδάτων ἀπὸ τὸ Pittsburgh καὶ κάτω πρὸς τὸ Ohio τὴν κοιλάδα. Τίποτε δὲν τὰ συγκρατεῖ».

Σὰν φωνὴ Χριστοῦ:

«Γοηγοοείτε καὶ προσεύχεσθε. Τὸ μὲν πνεῦμα ποόθυμον, ἡ δὲ σάρξ ἀσθενής».

"Ω, ναΐ! Σὰν αὐτὲς τές ὕδρες, προσευχόμεθα γονυπετεῖς, ἄπιστοι καὶ πιστοί, καὶ εἴθε ταχὺ νὰ μᾶς ἀκούης.

Καὶ ἀνακονφιζόμενοι ἀπὸ τὴν προσευχήν, αἰσθανόμεθα δύναμιν περισσοτέραν νὰ παρηγορήσωμεν ἔστω καὶ ἀπὸ μακρὰν ὅσους ἐπληξεν ἡ συμφορά. 'Άδελφοι! Ψυχικῶς εἴμεθα μαζύ σας. Συμβαδίζομεν τὸν δρόμον τῆς ἀγωνίας σας καὶ τῶν δεινοπαθημάτων. 'Άλλ' αἱ δοκιμασίαι δίδονται ἔως εἰς ἐν σημεῖον. 'Η αὔριον θὰ εἰνε καλλιτέρα.

"Ομως ἀς μὴ λησμονῇ κανείς μας, ὅτι εἴμεθα μηδὲν ἀπέναντι Ἐκείνου, τὸν Ὁποῖον τόσον πολὺ συχνὰ λησμονοῦμεν καὶ κάποτε ὑβρίζομεν ἀναιδῶς. 'Ἐν Αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν.

BENIAMIN ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ίερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κ. κ. Ἀθηναγόρᾳ, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

'Εκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ Ἱερότητι διὰ τὰς ἀγαθὰς συγχαρητηρίους προσδόκησεις καὶ εὐχὰς αὐτῆς ἐπὶ ταῖς ἀγίαις τῆς εὐσεβείας ἡμῶν ἑορταῖς.

'Αντιπροσαγορεύομεν αὐτὴν μετ' ἀγάπης καὶ τὰ κράτιστα ἀντευχόμεθα, ἔξαιτούμενοι αὐτῇ καὶ ταῖς εὐσεβεσίν αὐτόθι Κοινότητοι τὸν ἀνατείλαντα νέον σωτήριον ἐνιαυτὸν ἔμπλεον πάσης ἀγαθωσύνης καὶ εὐλογίας παρὰ τὸν Κυρίου, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότητος.

απλό'. 'Ιανουαρίου 6'.

† Ό Κωνσταντινουπόλεως BENIAMIN
'Αγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

* * *

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Πρὸς τὸν Εὐλαβεστάτους Ἱερατικὸν Προϊσταμένους
τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Συμφώνως πρὸς Πατριαρχικὰς Ἐγκυλίσους καὶ πρὸς τὸ 11ον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἡμῶν περὶ Γάμου καὶ Διαζυγίων, ἀπαγορεύεται νὰ ιερολογῆται ἡ Μνηστεία πεχωρισμένως ἀπὸ τὴν τελέσεως τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, ἐάν δὲ τοῦτο γίνη, ἡ μὲν Μνηστεία κηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου ἀκυρος, ὃ δὲ τέλεσας αὐτὴν Ἱερεὺς τιμωρεῖται.

'Ἐν τούτοις τινὲς τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν, νομίζοντες, ὅτι ἡ ἀλλαγὴ δακτυλίων εἰνε καὶ Μνηστεία, πιέζουσι τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἐφημερίους νὰ τελῶσιν ἐκείνην τὴν ὧδαν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Μνηστείας, ἀλλοὶ δὲ Ἱερεῖς κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν δακτυλίων διαφέρουσι τελῶσιν ἀκολουθίας, ὥστε νὰ παρουσιάζηται ποικιλία, δυσεξήγητος εἰς τὸν πιστούς, καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν οἱ Ἱερεῖς δὲν καλοῦνται καθόλου νὰ παραστῶσι κατὰ τὸν ἀρραβώνας.

Πρὸς δριστικὸν δῆμεν τοῦ ζητήματος διακανονισμὸν προβαίνομεν νὰ δημιουρεύσωμεν τὰς κάτωθι δόηγίας.

α'.) Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καλῆται ὁ οἰκεῖος Ἐφημέριος καὶ νὰ παρίσταται κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν δακτυλίων. Εἶναι ἐπομένως ἀνάγκη νὰ διαφωτίζωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν οἱ εὐσεβεῖς Χριστιανοί ἡμῶν διὰ κηρυγμάτων ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ κατὰ διαφόρους ἀλλούς τρόποις.

β'. 'Ο Ἱερεὺς, παριστάμενος κατὰ τὸν ἀρραβώνας τούτους, ἀφοῦ δηλώσῃ καὶ πάλιν εἰς ἐπίκρον πάντων, ὅτι ἡ ιερολογία τῆς Μνηστείας ἀπαγορεύεται νὰ γίνηται πεχωρισμένως πρὸ τοῦ γάμου, φορεῖ ράσον, ἀπαγγέλλει τὸ «Ἄγιος ὁ Θεὸς οὐλπ...» καὶ εἰτα εὐλογεῖ τοὺς δακτυλίους, οὓς κρατεῖ ὁ ίδιος διὰ τῆς ἀριστερᾶς, λέγον: «εἰς τὸ δόνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος» καὶ θέτει εἰς τὸν τρίτον ἀριστερὸν δάκτυλον τῶν ἀρραβωνίζομένων, καλῶν τὸν παρισταμένους νὰ συγχαρῶσιν αὐτούς.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο πάντες ἴστανται ὅρθιοι καὶ οἱ ἀρραβωνίζομενοι παραπλεύρως ἀλλήλων.

Παρακαλοῦμεν τὸν ἀγαπητούς Ἱερατικὸν Προϊσταμένους, δύως θέσωσιν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ ὡς ἀνώ καὶ τηρῶσιν δύοιμοιρόφως καὶ ἀπαρεγκάλιτως.

Αστορία τῇ 15ῃ Ιανουαρίου 1937

ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

"Επειτα ἀπὸ τὸν χαρακτηρισμὸν ποὺ ἐκάμαμε εἰς τὸ προηγούμενον ἀρθρὸν περὶ τοῦ Μεγ. Ἀντωνίου, ἃς λάβωμεν λεπτομέρειες τῆς ζωῆς του διηγηματικῶς.

* Ήτο Κυριακὴ πρωῒ: δὲ ἥλιος μισῆν ὡραν προτήτερα εἶχεν ἀνατείλει καὶ ἡ ζέστη εἰς τὴν καμόπολιν Κόμα τῆς Αἰγύπτου, ποὺ είνε πάντα ἀρχετὰ αἰσθητὴ στὸ κλῖμα ἐκεῖνο, εἶχεν ἀρχίσει τὴν ἡμέραν ἐκείνην νὰ γίνεται ἀρχετὰ αἰσθητότερη.

'Απὸ τές τρεῖς θύρας τοῦ χριστιανικοῦ μικροῦ ναοῦ τῆς καμόπολεως, ἐξήρχοντο οἱ πιστοί, ποὺ ἀπὸ δύο ὥρες πρὸιν, μὲ τὸ χάραγμα τῆς αὐγῆς, εἶχαν πάγη νὰ ἐκκλησιασθοῦν καὶ προσευχηθοῦν μὲ τὸν ζῆλον, ποὺ διέκρινε τοὺς χριστιανοὺς ἐκείνους τοῦ τρίτου αἰώνος.

Τελευταῖος ἀπὸ ὅλους ἐξῆλθε ἀπὸ τὸν Ναὸν ἔνας νέος εἴκοσι περίπου ἑτῶν. Τὰ βήματά του ἤσαν ἀργά, σᾶν κουρασμένα. Μὰ ἡ θαλερότης τοῦ προσώπου του καὶ τὸ σφικτὸ δέσμιο τοῦ κορμοῦ του καὶ μία ἐκδήλωσις χαρᾶς, ποὺ ἐξωγραφίζετο στὰ μάτια του, ἐθεβαίωναν, διότι δὲν εἶχε διόλου σωματικὴ κούραση. Τὰ βήματά του ἤσαν ἀργοπόρητα, γιατὶ συνώδευαν τὴν γέννησι μιᾶς μεγάλης ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε συλλάβει ἡ ψυχὴ του μὲ ἔνα κρίνο παρθενιαῖς, ποὺ τῆς προσέφερε δὲν νοῦς του κατὰ τὴν διάρκεια τῆς θείας Λειτουργίας μέσα στὸν Ναόν.

Εἶχε διαβάσει δὲ Ἱερεὺς τὴν Εὐαγγελικὴ περιποτῆ, ποὺ περιέχει τὸ διάλογο τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν πλούσιον νεανίσκον, (Ματθ. ιθ'-21) «Ἐὰν θέλεις τέλειος είναι, ὑπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν σύρανῳ» καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.»

Τὸ λόγια αὐτὰ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ νέος ἐκεῖνος, ποὺ ὠνομάζετο Ἀντώνιος, τὰ εἶχε ἀκούσει πολλὲς ἄλλες φορὲς προτήτερα. Ἡταν ἀπὸ χριστιανοὺς γονεῖς, εἶχε ἀνατραφῆ καὶ αὐτὸς χριστιανικά, καὶ ἔχοντας πολλὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἀπὸ μικρὸ παιδὶ ἐπόρσεχε πάντα του πολὺ δσα ἐδιάβαζε δὲ Ἱερεὺς στὴν Ἐκκλησιά, καὶ δὲν ἔχανε τίποτε ἀπὸ τὰ θεία λόγια τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων, ποὺ ἀκούει πολὺ συχνά.

Μὰ ἐκείνη τὴν φορὰ τὰ ἀκούσει κάπως πλειὸ ζωτανά, πλειὸ κτυπητά τοῦ φάνηκαν διτὶ ἔβγαιναν, δχι ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ λειτουργοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἡταν ἔτοιμη ἡ ψυχὴ του ν' ἀκούσῃ λόγια καὶ νὰ πάρῃ παραγγελίας ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Σωτῆρα.

Ἐξεῖνο τὸ πρωΐ, ἔκεινωντας ἀπὸ τὸ σπίτι του κατὰ τὸ χάραγμα νὰ πάρῃ στὴν Ἐκκλησία, ἔφερε στὴ σκέψη του τοὺς Ἀποστόλους, οἱ δόποι μὲ μία πρόσκλησι τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν καθένα—ἀκολούθει μοι—ἀφῆσαν τὰ πάντα καὶ τὸν ἥροιονθησαν. Κι' ἀπὸ τὴ σκέψη αὐτὴ ἐπεισ στὴν ἄλλη σκέψη, ὅτι οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ εἶχαν πουλήσει τὰ ὑπάρχοντά των καὶ ἔφεραν τὸ χρῆμα στὰ πόδια τῶν Ἀποστόλων γιὰ νὰ βοηθηθοῦν δῶς δὲν εἶχαν καὶ νὰ ὑπάρξῃ ἰσότης πλουσίων καὶ φτωχῶν. (Προάξ. Ἀποστ. κεφ. δ'. 32).

Κι' ἀφοῦ στὸ δρόμο, πηγαίνοντας στὴν Ἐκκλησία, ἔσκεπτετο δὲ Ἀντώνιος αὐτά, μόλις ἤρουσε τὸν Λειτουργὸν νὰ λέγῃ: «εἰ θέλεις τέλειος είναι, ὑπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι τοῦ ἐφάνηρε διτὶ ἔλαβε ἀπάντησιν ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Χριστὸν

στὲς σκέψεις, ποὺ εἶχε κάμει αὐτὸς πρὸιν, πηγαίνοντας τὸ πρωΐ στὴν Ἐκκλησία.

Καὶ φεύγοντας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τελευταῖος ἀπ' ὅλους, δταν ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελείωσε, πῆρε στὸ νοῦν του ὅλοζώντανη τὴν παραγγελίαν ἐκείνην. Ἡ ψυχὴ του τὴν πῆρε ἀπὸ τὸ νοῦν του σᾶν τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ποὺ πῆρε ἡ Παρθένος Μαριάμ ἀπὸ τὸν Γαβριὴλ Ἀρχάγγελον.

"Ετσι μὲ ἀργοπόρητα καὶ ἀπλανῆ τὰ βήματά του, κονθεντιάζοντας ἡ ψυχὴ του μὲ τὸν νοῦν του, τοῦ ἐπανέλαμβανε τὸν χαιρετισμὸν αὐτὸν τοῦ Χριστοῦ: «πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι.» Καὶ σὲ μὰ στιγμὴ ἀστραφει μέσα του θείον φῶς καὶ ἡ ψυχὴ του ἐπανέλαβε σταθερὰ τὰ λόγια τῆς Παρθένου Μαριάμ στὸν Ἀγγελον: «Ιδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτο μοι κατὰ τὸ οῷμά σου». (Λουκᾶ α', 38).

Πηγε σπίτι του χαρούμενος ὁ Ἀντώνιος, μὲ τὴ χαρὰ, ποὺ αἰσθάνεται δὲ νικητής γυρίζοντας ἀπ' τὸν πόλεμο. Είχε νερδίσει μία νίκη, νίκη κατὰ τὸν ἑαυτοῦ του. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐξεχώρισε τελεωτικὰ τὲς ἀπαιτήσεις τῆς ψυχῆς του καὶ τὲς προσήρμοσε στὴ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τὲς ἀπαιτήσεις τοῦ κορμοῦ, ἐκείνες, ποὺ δσο ἀγνὲς καὶ ἀθῶντες καὶ νόμιμες κι' ἀν ἤσαν, θὰ μποροῦσαν κάποιο ἐμπόδιο νὰ φέρουν εἰς τὲς ἀνάγκες τῆς ψυχῆς του.

"Η ἀπαιτήσεις τοῦ κορμοῦ τοῦ ἔλεγαν διτὶ δὲν πρέπει νὰ ποιήσῃ τὰ ὑπάρχοντά του καὶ νὰ τὰ δώσῃ στοὺς πτωχούς. Μποροῦσε νὰ ἔλθουν πακιές χρονιές γιὰ τὴν παραγωγὴ στὴν Αἴγυπτο, δπως ἡ ἐφταχονήτικη ἀφορία ἐπὶ τοῦ Φαραὼ. "Αν δὲν ἔχῃ δλα ἐκείνα τὰ κτήματα, ποὺ τοῦ ἀφῆκε πεθαίνοντας πρὸ δὲ μηνῶν δὲ πατέρας του, πῶς θὰ μπούσε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα;

"Ηταν μία σκέψις λογική, ἀνθρώπινος, ποὺ τὴν ἐπέβαλαν ἡ ἀπαιτήσεις τοῦ κορμοῦ.

"Ἐπειτα οἱ γονεῖς του τοῦ εἶχαν ἀφῆσει καὶ μίαν νεώτερην ἀδελφήν του νὰ τὴν ζήσῃ καὶ τὴν παντρέψῃ μὲ τὴν πληρονομία ἐκείνην. "Αμα τὰ ἐμοίραζε δλα στοὺς φτωχοὺς αὐτός, τι θὰ ἔγίνετο ἐκείνη;

"Ἐτσι, σέροντας ἀργοπόρητα τὰ βήματά του ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία στὸ σπίτι του, ἔκαμε τὴν ἔξης ἀπόφασι: «Ἐχω—εἰπε—τριακόσια στρέμματα, παχειά, ποτιστικά, χωράφια, ἔχω καὶ μερικὰ χονσάφια, ἀσήμια, καὶ διαμαντικά.

Τὰ χωράφια θὰ τὰ χαρίσω δλα στοὺς φτωχούς πουλῶντας δὲ τὰ κινητά, ἔπιπλα καὶ ἀσημικό, διαμαντικό καὶ μάλαμα, θὰ κρατήσω ἔνα ποσόν, μικρὸ βέβαια, ἀλλ' ἀπαραίτητο, γιὰ τὴν ἀδελφή μου καὶ ὅλιγο γιὰ καμπιά ἀναπτεργή ὀνάγκη μου καὶ ἔμε στὸ μέλλον, καὶ τὰ ἄλλα δλα θὰ πάνε στοὺς φτωχούς, δπως μοῦ εἰπε ὁ Χριστός».

"Ολη τὴν ἡμέρα τὴν Κυριακὴν ἐκείνην ἀσχολήθηκε ταπτοποιῶντας τὰ ἔγγραφα τῆς κατοχῆς του πάνω στὰ κτήματα καὶ τὴν πληρονομία καὶ ἡ χαρὰ του στὴν καρδιά του τοῦ τὴν παραστανε σὰν μία μεγάλη—πολὺ μεγάλη—εορτή. Ξημερώνοντας δὲ τὴν ἄλλη μέρα, τὴ Δευτέρᾳ, ἐπραγματοποίησε κατὰ γράμμα τὴν ἀπόφασι.

Πέρασαν πέντε—έξη δρομάδες ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὁ Ἀντώνιος στὸ διάστημα αὐτὸς ἐπεριώρισε φρερέα, εἰς τὸ ἔλαχιστο, τὲς ἀνάγκες τὲς σωματικές: σᾶν ἀσκητής ζῶντας στὸν κόσμο ἔτρωγε στὸ μερόνυχτο μόνο μιὰ φορά καὶ τὸ φαγητό του ήταν ἀνείπωτα λιτό καὶ καλοτε ξερόφιμο μονάχα. Στὴν προσευχὴ δὲ δλημερίς περονῶντας τὲς ἡμέρες του ἔβγαινε ἀπ' τὸ σπίτι του δσάκις ἐπήγαινε στὴν Ἐκκλησία.

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην Σελίδα)

Αιό. Π Κονσταντινίδου,
Τερατ. Προϊσταμ. τῆς Κοινότητος
Atlanta, Ga.

(Παρακαλούμεν γὰ τὸ προσέξητε ἑιδαιτέρως)

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

"Ἄς μὴ φανῇ παράξενος εἰς τὸν ἀναγνώστην ὁ τίτλος τοῦ παρόντος ἄρθρου, καὶ νομίσῃ ὅτι τὸ θέμα εἴνε ἀκατάληλον διὰ ἐκλησιαστικὸν περιοδικὸν καὶ ὅτι ἐκφεύγει τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ὑπογράφοντος αὐτό.

Χαράττομεν τὰς γραμμὰς ταύτας μὲ πόνον ψυχῆς, ἐπικαλούμενοι τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, ἐπὶ ζητήματος σπουδαιοτάτου τὸ ὅποιον ἀφορᾷ εἰς τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Καὶ χωρὶς νὰ πελαγοδομῶμεν ἐρχόμεθα κατ' εὐθεῖαν εἰς τὰ πράγματα.

Διηλθε τῆς πόλεως μας πρό τινων ἡμερῶν μία ὁμάς ὁμογενῶν ἡ ὅποια περιφέρει πρὸς ἐπίδειξιν ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς παροικίας μίαν Ἐλληνικὴν ὁμιλοῦσαν κινηματογραφικὴν ταινίαν, καὶ ἡ ὅποια δυστυχῶς εἴνε ἔργον ἐνὸς τῶν διασημοτέρων συγχρόνων Ἐλλήνων λογοτεχνῶν.

"Ἡ ταινία, διαφημιζεῖσα καταλλήλως, ἐπεδείχθη εἰς μίαν κεντρικὴν αὔθουσαν τῆς πόλεως μας: κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν συνέρρευσαν ἀνδροί οἱ ὁμογενεῖς διὰ νὰ ἴδουν 'Ἐλληνη η νική διαδίκτυον σχεδὸν τὸν παιδικὸν κόσμον, διὰ νὰ ἴδῃ καὶ ἀκούσῃ 'Ἐλληνη η νική δοράμα, ἐκτυλισθόμενον εἰς τὴν Μητέρα Πατρίδα.

Παραλείπομεν τὸ ὅτι ὡς ἐκτέλεσις τὸ ἔργον παρουσίασεν οὐκτρὰν ἀποτυχίαν. Καὶ δὲν θὰ ὀμιλήσωμεν οὔτε περὶ τῶν προσώπων, τὰ ὅποια ἔλαθον μέρος εἰς αὐτό, οὔτε περὶ τῆς ωνταρότητος τῆς κινηματογραφικῆς ὁδόντος, οὔτε περὶ τῶν ἐφθαρμένων μηχανημάτων, τὰ ὅποια ἔγειναν αἰτία νὰ καθυστερήσῃ ἡ παράστασις ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, καὶ νὰ ἐλεεινολογῇ ἡ νέα γενεὰ τὴν 'Ἐλληνη η νική η ἐπιχείρησην.

Περιοριζόμεθα εἰς τὸ ἔργον.

"Ητο μία ἀναπαράστασις ὅλης τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς διαφθορᾶς, ἡ ὅποια βασιλεύει εἰς τὰ κατώτατα στρώματα ὅλων τῶν κοινωνιῶν, καὶ φυσικὰ καὶ τῆς Ἐλληνικῆς κοινωνίας. Τὸ ὅλον ἔργον ἐκτυλίσσεται εἰς ωνταρὰ κέντρα καὶ ἀπόκεντρα, καὶ ἐπιδεικνύει αὐτὸν τοῦτον τὸν θρίαμβον τῆς διαφθορᾶς: παρουσιάζει ἀφ' ἐνὸς μὲν μίαν διεφθαρμένην κόρην, ἡ ὅποια πλουτεῖ καὶ εὐδαιμονεῖ, καὶ ταξιδεύει ἐν ἀνέσει καὶ γλιδῆ μετὰ τῶν συζύγων, τοὺς ὅποιους ἐνήλλασσε συχνότατα, ἀφ' ἐτέρου δὲ μίαν ἐνάρετον κόρην, ἡ ὅποια παραμερίζεται καὶ δυστυχεῖ καὶ εὑρίσκει ἀσύλον μόνον ἐν τῇ διαφθορᾷ. Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ δράματος ἐμφανίζεται δίς ἡ εἰκὼν τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ ἀκούνεται τὸ συμπέρασμα, δτι καθεὶς ἀκολούθει τὸ δρόμον, ποὺ τοῦ ἔχει τοῦ οντοτήτου τοῦ θεάτρου τὸν μεγαλοπόλεων.

Καὶ θεωρεῖται τοιουτορόπως ὁ Χριστὸς ὡς ὁ ὁδηγήσας τὰς δύο ταύτας γυναικας εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον ἥκολούθησαν.

Καὶ αὐτὴ μὲν ἦτο ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου. Ἐποικίλετο δὲ τὸ δράμα μὲ βλασφημίας, ἀράς καὶ ὕβρεις, τὰς ὅποιας μόνον εἰς τὰ καταγώγια εἶνε δυνατὸν ν' ἀκούσῃ τις, καὶ τὰς ὅποιας καταπληκτος ἥκουνεν ἡ νέα γενεά.

Δὲν κρίνομεν τὸ δράμα ὡς ἔργον τέχνης. Ἀποβλέποντες μόνον εἰς τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὅποιαν ἀπ' αὐτοῦ ἀποκομίζει ὁ θεατής, καὶ εἰς τὰς καταστροφάς, τὰς ὅποιας δύνανται νὰ ἐπιφέρῃ ἐπίδειξις παρομοίων κινηματογραφικῶν ταινιῶν, κρούομεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ἐφιστῶντες τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων καὶ ἔξορκῶντες τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων εἰς τὰς αἰθουσας τῶν ὅποιων συνήμως τὰ ἔργα ταῦτα ἐπιδεικνύονται, ὅπως σταματήσουν πάση θυσία τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον, ποὺ ἐπιφέρουν αἱ τοιαῦται θεατροκαὶ ἡ κινηματογραφικαὶ παραστάσεις.

Διότι ἡμεῖς οἱ παρορχόμενοι, βεβαίως δὲν ἐπηρεαζόμεθα ἀπὸ τοιαύτας ἐπιδείξεις ἀνημικότητος καὶ ἀσχημίας. Ἀηδιαζόμεν μόνον καὶ ἀρκούμενθα νὰ ἐλεεινολογοῦμεν τοὺς συγγραφεῖς καὶ τοὺς παραγωγοὺς τοιούτων θεαμάτων καὶ ἀπέχομεν τοιουτορόπως δὲ ζημιοῦνται καὶ αὐτὰ τὰ καλὰ θεατρικὰ ἔργα.

'Αλλ' ἡ νέα γενεά;

Ἡ νέα γενεά, τὴν ὅποιαν προσπαθοῦμεν νὸν ὁδηγήσωμεν ἐξ ἀταλῶν δύνχων εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς;

Ἡ νέα γενεά, τὴν ὅποιαν διδάσκομεν ἀπό τε τοῦ ἀμιβωνος καὶ τῶν κοινοτικῶν σχολείων νὰ ἀκολουθῇ τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ, νὰ μὴν ἀμαρτάνῃ, νὰ μὴν βλασφημῇ, νὰ μὴν ἀσχημονῇ;

Ἡ νέα γενεά, τὴν ὅποιαν διδάσκομεν, δτι ἡ ἀρετὴ πάντοτε ἀμείβεται, δτι ἡ εὐτυχία εὑρίσκεται μόνον εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, δτι ὁ Θεός τιμωρεῖ τοὺς ἀμαρτάνοντας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν;

Ἡ νέα γενεά, πρὸς τὴν ὅποιαν παριστῶμεν καθημερινῶς τὴν Ἑλλάδα ὡς τὴν ὁδαιοτέραν χώραν τοῦ κόσμου, καὶ τὴν Ἐλληνικὴν οἰκογένειαν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ἡθη καὶ ἔθιμα ὡς τὸ ἱδεῶδες τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας καὶ τῆς ἀρετῆς;

Ποίαν ἐντύπωσιν προξενοῦν εἰς αὐτὴν τοιαῦτα θεατρικὰ ἔργα, τὰ ὅποια ὑποτίθεται δτι εἰνε παρέμενα ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἐλληνικὴν ζωὴν, εἰνε δύσκολον νὰ παραστήσωμεν ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ ποίαν ἀπάντησιν νὰ δώσωμεν εἰς τὰ παιδιά μας, δταν μᾶς ἐρωτοῦν «Ἔτσι είνε ἡ ζωὴ στὴν Ἐλλάδα; Ἔτσι μουντζώνουν, ἔτσι οὐδείς ζωὴν, ἔτσι βλασφημοῦν;»

Δὲν εἴμεθα κατὰ τοῦ θεάτρου. Τούναντίον θεωροῦμεν τὸ θέατρον ὡς σχολεῖον διὰ τὴν κοινωνίαν, καὶ πιστεύομεν ἀκραδάντως, δτι τὸ Ἐλληνικὸν θέατρον, διδάσκον ἀπὸ σκηνῆς διδακτικὰ Ἑλληνικὰ ἔργα, δύναται νὰ θοηθήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Σχολεῖον, καὶ νὰ ἀποθῇ δεύτερος ἄμβων διὰ τὴν διάσωσιν τῶν πατρίων εἰς τὴν χώραν ταύτην.

Θέλομεν τὸ ἐν Ἀμερικῇ Ἐλληνικὸν θέατρον, ὡς μέσον προπαγάνδας, διὰ τὴν Πατρίδα, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τὰ Ἑλληνικὰ ἡθη καὶ ἔθιμα.

Θέλομεν τὸ ἐν Ἀμερικῇ Ἐλληνικὸν θέατρον, εἵτε πραγματικὸν θέατρον εἰνε εἵτε κινηματογράφος, νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἀγνήν Ἐλληνικὴν ζωὴν, τὴν πραγματικὴν Ἐλληνικὴν οἰκογένειαν, καὶ δχι τὰ ἀπορρίμματα αὐτῆς καὶ τοὺς ἐκφυλισμένους τύπους τῶν τριόδων τῶν μεγαλοπόλεων.

Ομιλοῦμεν περὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ θεάτρου ἐν ταῖς Ἡ-

νωμέναις Πολιτείαις. Τὸ τονίζομεν ἄπαξ ἔτι διὰ νὰ μὴν ἀκούσωμεν τὰς συνειθυμένας ἀντιρρήσεις, διὰ ἡ τέχνη δὲν ἔχει καμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἡμικήν, καὶ διὰ ὁ τεχνίτης ἀπόδιει φεατιστικά τὴν ζωὴν ὅπως τὴν βλέπει.

Ἡ ζωὴ τοῦ Ἐλληνισμοῦ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις εἰνε ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ζωὴν ἐν Ἐλλάδι. Τὸ περιβάλλον διάφορον, οἱ κίνδυνοι διαφορετικά τεροι καὶ μεγαλείτεροι. Καὶ τὸ θέατρον ἀντὶ ἀπλῆς ἐπιδείξεως ἔργων τέχνης, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ διὰ τὸν ἐν Ἀμερικῇ Ἐλληνισμὸν ἱεραποστολικὸν καὶ ἐθναποστολικὸν ἔργον, καὶ ἀντὶ νὰ διδάσκῃ διὰ ἀηδές καὶ ἔκφυλον, νὰ διδάσκῃ πραγματικῶς εἰς τὴν νέαν γενεάν τὴν προσήλωσιν πρὸς τὸ Ἐθνικὸν παλλάδιον καὶ πρὸς τὰς ἑθνικὰς παραδόσεις.

Δὲν γράφομεν ὑπερθολάς. Ἐντὸς τριετίας μᾶς ἔφεραν εἰς τὴν πόλιν μας δύο κινηματογραφικὰς ταινίας, ἔδωσε δὲ παραστάσεις καὶ ἕνας πλανόδιος καραγκούζης, αὐτοκαλούμενος «Ἐλληνικὸν θέατρον». Εἰς δλα αἱ βωμολογίαι διεδέχοντο τὰς ὑδρεις, αἱ βλασφημίαι τὰς ἀσχημίας, καὶ ἡ ἀηδία ὑπῆρξεν ἡ μόνη αὐτῶν ἀνάμνησις. Τὰ παιδιά μας ὅμως ἔμαθον ἀπὸ αὐτὰ λέξεις καὶ φράσεις, τὰς ὅποιας δὲν ἔγνωριζον, καὶ ὁ Θεός μόνον γνωρίζει πόσος παιδὸς θὰ παρέλθῃ διὰ νὰ σθύσουν ἀπὸ τὴν ψυχήν των μερικαὶ βρωμεραὶ εἰκόνες.

Ποιούμεθα θερμὴν ἔκπλησιν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Πατρίδος μας, πρὸς τὴν Σεβ. Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸν Ἐλληνας συγγραφεῖς, πρὸς πάντα δυνάμενον νὰ βοηθήσῃ τὸν ὑπερωκεάνειον Ἐλληνισμόν, διστις τόσον πιστῶς καὶ τόσον ζηλοτύπως διαφυλάττει τὰ πάτραια. Ἀς γίνη μία συστηματικὴ προσπάθεια πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἐλληνισμοῦ τούτου, ὁ διποίος ἀποτελεῖ παράδειγμα δι' ὅλους τοὺς ξενητευμένους τῶν ἀλλων φυλῶν καὶ ἑθνικοτήτων.

«Ἄσ ἐπιβληθῆ κάποια ἔξτασις τῶν ἐξ Ἐλλάδος εἰσαγομένων κινηματογραφικῶν ἔργων.» Ἀς γίνη μία φετικὴ καὶ ἴδιατέρα προσπάθεια διὰ τὸν ἐν τῇ διασπορᾷ Ἐλληνισμόν. «Ἄσ γραφοῦν ἴδιατέρως δι' αὐτὸν ἑθνικὰ καὶ διδακτικὰ ἔργα, τὰ ὅποια νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Σχολείου. Δὲν θέλομεν νὰ βοηθήσουν οἰκονομικῶς, ὡς προσφέρονται πλανόδιοι ἐπιχειρηματίαι, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίας πρὸς διάσωσιν τῆς Ἐθνικῆς μας γλώσσης, τῶν Ἐλληνικῶν ἥμῶν καὶ ἑθμίων, καὶ τῶν πατρικῶν μας παραδόσεων.

Θὰ ἥτο ἀρά γε πολὺ δύσκολον νὰ κατηρτίζετο δίασος ἀπὸ δεδοκιμασμένους καλλιτέχνας, ὁ διποίος ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ περιώδενε τὰς Κοινότητας τῆς Ἀμερικῆς πρὸ παντός, καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν τούτων τῶν Κοινότητων νὰ ἐδίδασκεν ὡρισμένα καὶ παρὰ τῆς Ἀκαδημίας ἐγκεκριμένα θεατρικὰ ἔργα;

Δὲν φανταζόμεθα διὰ εἶναι δύσκολον. Εἴμεθα μάλιστα δέντραι, διὰ πρώτη ἡ Ιερὰ ἡμῖν 'Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ μετ' αὐτῆς ἀπασιαὶ Κοινότητες θὰ ἔδιδον δλοφύχως τὴν ἡμικήν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν συνδρομὴν δι' ἐν τοιούτον ἐθνοσωτήριον ἔργον.

Ρίπτομεν μίαν ἰδέαν καὶ ὑποβάλλομεν αὐτὴν εὐλαβῶς εἰς τὸν νῦν κυβερνῶντα τὴν Πατρίδα.

Ἐν τῷ μεταξὺ δέ, συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸν συναδέλφοντας καὶ εἰς δλα τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Κοινότητων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πρὸς μιμηθοῦν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Ἀτλάντας, τὸ διποίον ἀπεφάσισε νὰ μὴν παρακωρῇ τὴν Κοινοτικὴν Αἴθουσαν διὰ θεατρι-

κὰς παραστάσεις, ἀν προηγουμένως δὲν ἔξετάσῃ τὸ διδαχθησόμενον ἔργον καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπίδειξιν οὐδεμιᾶς κινηματογραφικῆς ταινίας εἰς τὴν Κοινοτικὴν Αἴθουσαν, ἀν προηγουμένως δὲν παρακολουθήσῃ αὐτὴν καὶ ἵδη δλόκηληρον τὸ ἔργον, διότι μίαν φορὰν νὰ ἴδουν τὰ παιδιά μας τέτοιαν ἀδλίαν ταινίαν πηγαίνουν τελείως εἰς τὰ χαμένα τεσσάρων ἐπών κόποι καὶ ἔξοδα τοῦ Κοινοτικοῦ Ἐλληνικοῦ Σχολείου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης Σελίδος)

Ἐκεῖ στὴν Ἐκκλησιά, μίαν ἄλλη Κυριακή, ἔκριθηκε γιὰ πάντα τὸ μέλλον καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἀντωνίου, ὁ διποίος ἐπῆρε κατόπι ἐπάξια τὸν τίτλον τοῦ Μεγάλου.

Ἀνεγνώσθη τὴν Κυριακὴν ἐκείνην εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ περιοκή ἀπὸ τὴν Ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλίαν, ποὺ περιέχει τὴν φράσιν: «Μὴ μεριμνήσετε περὶ τῆς αὐριονιού».

«Οταν τὸ ἔργουσε αὐτὸ δι' Ἀντωνίου, ἐθεωρήσητε τὸν ἔαυτὸν τὸν ἔνοχον. «Ἔλκα χαρά—εἴτε στὸν ἔαυτὸν τοῦ—ὅτι ἄφησα τὰ πάντα γιὰ νὰ ἀκολουθήσω τὸν Χριστόν τοὺς ὅμως ἡ πίστις μου σ' Αὐτὸν ἡσαν ἐλαττωματικής ἐφφόρτισα γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀδελφῆς μου καὶ τὸ ἴδικόν μου, ἐμεριμνησα διὰ τὴν αὐριονιού δὲν είχα ἀπεριόριστη πίστιν εἰς τὴν Θείαν Πρόσωπαν. Ἡ νίκη μου ἐναντίον τοῦ ζωτικοῦ ἔαυτοῦ μου ἦταν μισή. Θὰ τὴν δλοκηληρώσω.

Βγῆκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιὰ καὶ πῆγε μὲ ἀπόφασι στὸ σπίτι του.

Μέσα σὲ μία δδομάδα ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀντωνίου, κόρη εὐσεβεστάτη καὶ αὐτή, είχε παραδοθῆ σὲ μία χριστιανικὴ γυναικεία 'Αδελφότητα' τὴν είχε ἐμπιστευθῆ δι' Ἀντωνίου σὲ γνώριμες πιστὲς παρθένους νὰ τὴν ἀναθρέψουν παρθενικά, χριστιανικά, ἀγνά. Ἐμάζευσε τότε δσα είχε βαστάξει ἀπὸ τὴν πρώτη πώλησι τῆς περιουσίας του καὶ τὰ ἐμοίρασε μὲ χαρὰ εἰς τὸν φτωχούς· αὐτὸς δέ, μένοντας γιὰ λίγες μέρες ἔξω ἀπὸ ἔνα μικρὸ πατρικό του σπίτι, ἐσχεδίαζε πῶς θὰ μποροῦσε πλειό αὐτηρά νὰ ἀναπτύξῃ τὴν ὑψηλότερην παραδεῖ του, τὸ πνεῦμά του, τὴν ψυχήν του.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

«Ο Πρεσβεῖος καὶ ὁ Δεύτερος Τόμος τοῦ «Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ», στεγεδῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται ἑκατότος \$3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι ταχιδρομικῶν τελῶν.

Οι Τόμοι τοῦ «Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ», τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θρησκευτικοῦ μας Περιοδικοῦ, πρέπει νὰ εὐθίσκωνται εἰς τὸν διεθνούς παντός 'Ορθοδόξου Χριστιανοῦ, είναι δὲ τὸ καλλίτερον δῶρον διὰ κάθε 'Ελληνικὴν οἰκογένειαν εἰς οιανδύποτε περιστασίαν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive, Astoria, New York.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΝ ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ

ΗΤΟ πολύ χαρακτηριστική ή αγανάκτησις του Αιόεσι- μωτάτου Σ. Β. Μπένσον, της Ημερούχης Εκ- κλησίας του Μπρούκλυν έκφρασθεντος ως έξεφράσθη κατά την παρελθόσαν ἔθδομαδα εἰς ἐνοεῖν οιαμάρ- τυρίας κατά τῆς ὀλοέν τραϊσεως τοῦ ποιμνίου του: «Ιερὸς Ναός,—εἶπε—κτισμένος διὰ νὰ περιλαμβάνῃ ἄνετως 800 περίπου ἐκκλησιαζόμενους, δὲν περιεχει κατά τοὺς τελευταίους μῆνας οὔτε 49 χριστιανους». Σίνε γε- γονός ὅτι διὰ ποιμνὴν εἰνε ὑποχρεωμένος νὰ δεικνύῃ ἀπε- ριόριστον ὑπομονὴν καὶ νὰ ἐκδηλώῃ τὴν μεγαλυτε- ραν ἀφοσίωσιν, εἴτε μέγα καὶ πολυπληθές, εἴτε ἐλάχι- στον εἴνε τὸ ποιμνίον του. 'Αλλ' ὀφείλουν καὶ οἱ χριστια- νοὶ νὰ ἔχουν ὑπ ὅψει ὅτι διφείλουν νὰ ἐκκλησιαζωνται τακτικώτατα ὅχι μόνον διὰ τὴν ἴδικήν των θρησκευτι- κήν ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ δίδουν την ἀπαιτουμένην ἐνίσχυσιν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Οἱ ποιμένες, εἰνε ἀλη- θές, ὅτι κάμνουν ὅτι δυνατόν, ἴδιως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διπλασιάσαντες τὰς προσπαθείας των ἀπὸ πάσης ἀπόφεως. Πρέπει δημοσίευεις τῶν διπλασιάσαντες τὰς προσπα- θείας νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰς ἴδιας μας. Διότι «ἡ ἀ- μαρτία ἡμῶν ἐνώπιον Κυρίου ἔσται μεγάλη σφόδρα», δὲν δὲν δείξωμεν τὸ ἀπαιτούμενον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ψυχικήν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἔαν δὲν ἔρχωμεθα εἰς συ- στηματικήν ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς 'Εκ- κλησίας ἡμῶν τῆς 'Ορθοδόξου.

ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ, ΆΛΛΑ ΠΟΛΥ ΕΝΘΑΡΡΥΝ-
ΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΜΕΤ' ἐκτάκτου εὐχαριστήσεως ἐπληροφορύθημεν ὅτι ἐν Νέῳ Υόρκη ὑπάρχουν 'Ελληνόπαιδες οἱ ὅποιοι ἐργαζόμενοι ἀπὸ τῆς 9ης πρωΐνης μέχρι τῆς 4ης ὥρας ἀπογευματινῆς φοιτοῦν κατόπιν ἐπὶ 1-2 ὥρας εἰς 'Ελ- ληνικά ἀπογευματινὰ Σχολεῖα. Συγχαίρομεν θερμότατα τόσον τοὺς 'Ελληνόπαιδας αὐτοὺς καὶ τοὺς γονεῖς των δύον καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτῶν οἱ ὅποιοι τοὺς ἐν- σχύουν εἰς τὴν ὥραίν αὐτὴν προσπάθειάν των. Εὐχό- μεθα δὲ διακαῶς ὅπως τὸ μέτρον τοῦτο εὕρη μιμητάς δύον τοὺς 'Ελληνόπαιδας τῆς 'Αμερικῆς. Είμεθα θέ- βαιοι ὅτι, ὅχι μόνον οἱ προϊστάμενοι των θά ἐκανόνι- ζον ὥρας ἔξόδου των καταληλούς, ἀλλὰ καὶ οἱ Σχολι- καὶ 'Επιτροπαὶ καὶ οἱ διευθύνσεις θά ἐκαμνον τὸ πᾶν διὰ νὰ τοὺς διευκολύνουν. Είναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ μέλλον τῶν 'Ελληνοπαίδων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἡ 'Ελ- ληνικὴ μόρφωσις καὶ δέον νὰ καταβληθῇ πᾶσα ἐνέργεια πρὸς τὸ σημεῖον αὐτό. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ κοινοτικοὶ πα- ράγοντες ὅς ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των μὲ κάθε δυνατήν θυσίαν. 'Εκ μέρους δύον θά γίνουν δλαι αἱ εὐ- κολίαι διὸ τὴν φοίτησιν 'Ελληνοπαίδων εἰς τὰ 'Ελλην- κά Σχολεῖα. 'Ωσαύτως τὸ 'Ανώτατον 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, εἰμεθα θέβαιοι ὅτι θά κάμη τὸ πᾶν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτῆν.

Η ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥ-
ΣΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

ΚΑΤΗΝΗΣΕ πληγὴ καὶ -πληγὴ τρομερὰ τὸ χαρτο- παίγνιον μεταξὺ τῶν 'Ομογενών τῆς χώρας ταύτης. 'Ωσάν νὰ μὴ ἔφθανεν ὅτι παιζουν καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὠ- ρισαν καὶ ιδιαιτέραν ἐποχήν, τὴν ἐποχήν τοῦ Δωδεκα- μέρου, κατὰ τὴν ὅποιαν οὐδεὶς πλέον περιορισμός τί- θεται εἰς τὸ ἀχαλίνωτον αὐτὸν πάθος τῆς χαρτοπαιξίας. Τόση εἰνε ἡ ἔκτασις καὶ τὸ πάθος πρὸς τὴν χαρτοπαι- ξίαν, ίδιως εἰς τὰς μεγάλας μας πόλεις, ὥστε νὰ διερω- τάται κανεὶς ἔαν δὲν πρέπει νὰ ὑψώσῃ πελωρίαν τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας. 'Η ἔκτασις τῆς μανίας αὐτῆς ἡ ὅποια ἔχει καταλάθει ἔνα μέγα ποσοστὸν δημογενών, ἀποτελεῖ τρομερὸν κίνδυνον ἔξαπλούμενον, κίνδυνον φο- θερὸν διὰ τὴν σωματικήν καὶ ηθικήν ὑγείαν τῆς φυλῆς μας. Οἱ ἔγγαμοι, ίδιως, δημογενεῖς εἰνε κατὰ τοῦτο ἀξιο- κατακριτότεροι διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι καταστρέφουν τοὺς ἑαυτούς των, δίδουν τὸ ἐλεεινότερον παράδειγμα εἰς τὰ τέκνα των. 'Ακεραίαν θά ὑπέχουν αὐτοὶ τὴν εὐθύνην ὅταν ταῦτα, ἀργότερον, θαδίσουν εἰς τὰ ἵχνη ἐκείνων καὶ ἀρχίσουν νὰ χαρτοπαίζουν. "Ας χρησιμοποιήσουν πλέον τὸν κοινόν των νοῦν καὶ ἀς σταματήσουν μέχρις ἔδω. Κανένα απολύτως δὲν ὠφέλησε τὸ χαρτοπαίγνιον, ἀλλ' ἀπεναντίας, κατέστρεψεν δλους δσοι εἰχον τὴν ἀ- φροσύνην νὰ ἔχουν σχέσεις μὲ αὐτό. Τὰ ἀποτελέσματά του εἰνε τόσον τρομερά. "Ελληνες, ἀποφύγετε μὲ πᾶσαν θυσίαν τὸ φοθερὸν αὐτὸν πάθος τῆς χαρτοπαιξίας.

ΛΟΓΟΙ ΕΙΡΗΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΩΝ

ΕΙΝΕ περίεργος ἡ πολιτικὴ μερικῶν διπλωματῶν, οἱ δ- ποῖοι ἔχουν νὰ παρασκευάζουν τὴν εἰρήνην ἐν και- ρῷ πολέμου καὶ τὸν πόλεμον ἐν καιρῷ εἰρήνης. 'Ιδιαι- τέρως περίεργος—διὰ νὰ μὴ μεταχειρισθῶμεν ἀλλην λέξιν—εἰνε ἡ πολιτικὴ μερικῶν μεγαλων Κρατῶν, ως ἡ 'Αγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Σουηδία, τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Τσεχοσλοβακία κ. ἢ, αἱ οποῖαι, ἐνῷ ἀφ' ἐνός κόπτον- ται διὰ τὴν εἰρήνην, ἀφ' ἑτέρου δὲν παύουν νὰ πωλοῦν μὲ προθυμίαν εἰς μικρότερα κράτη διάφορα ὅπλα καὶ πυρομαχικά καὶ εἴδη πολέμου. Είνε ἐκτὸς πάσης ἀμφι- θολίας ὅτι τὰ "Εθνη τὰ δοποῖα κηρύσσουν τὴν εἰρήνην, τὸ ἴδια ἐκείνα" "Εθνη τὴν ἴδιαν στιγμὴν ὅχι μόνον ἔξοπλί- ζονται πυρετωδῶς μέχρις ὁδόντων, μὲ τὴν πρόφασιν πάντοτε ὅτι ἐπίκειται πόλεμος, ἀλλὰ καὶ πωλοῦν πυρο- βόλα καὶ στρατιωτικά ἀεροπλάνα καὶ αὐτοκίνητα κατὰ μεγάλας ποσότητας καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη. 'Η πρᾶξις των αὐτῆς ἡ ἀχαρακτήριστος μᾶς ὑπενθυμίζει ἐκεῖνο τὸ δ- ποῖον δ Λατίνος ποιητῆς εἶπε:- «'Ο κόσμος θέλει νὰ ἀ- πατᾶται ἀς αὐταπατᾶται λοιπόν». Είναι δημος καιρός οἱ 'Εκκλησίαι τούλαχιστον νὰ διαφωτίζουν τὰ ποιμνία των ὅτι οὐδέποτε εἰνε δυνατόν νὰ πάσουν οἱ πόλεμοι ἐφ' δσον δὲν παρασκευάζομεθα δι' εἰρήνην καὶ δι' ἔργα ει- ρηνικά, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ.

Ο ΔΜΒΩΝ

'Αρχιμ. 'Αθηναγόρα Καββάδα,
Πρωτοδιηγέας της 'Αρχιεπισκοπής
'Αμερικής

«Μακάριοι οι πενθοῦντες, ὅτι
αὐτοὶ παρακληθήσονται.»

Είχε μακαρίσει πρώτους δι Σωτήρο Χριστὸς τοὺς πιστούς τῷ πνεύματι. Είχε εἰπῆ δι τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ἐκεῖνοι, ποὺ τὸ πνεῦμα τους, ἢ ψυχὴ τους, είνε πτωχὴ καὶ στερημένη ἀπὸ κοσμικὲς ἵκανοποιήσεις. Συνεσταλμένοι δὲ ἀπὸ τὴν ταπείνωσιν αὐτὴν ἀναζητοῦν τὸν πλοῦτον τῆς Θείας χάριτος καὶ είνε ἔτοιμη ἢ ψυχὴ τους νὰ προσλάβῃ τὸν πλοῦτον αὐτὸν καὶ νὰ ἵκανοποιῇ.

Ἐπειτα ἀπὸ τὸν πρῶτον αὐτὸν μακαρισμὸν προχωρεῖ δι Κύριος εἰς τὸν δεύτερον μὲ τὸν ὅποιον βεβαιώνει δι τὸ παρηγορηθόυν ἵκανοποιητικὰ ἐκεῖνοι, ποὺ πενθοῦν, καὶ γι' αὐτὸν τοὺς μακαρίζει.

— Αλλὰ ποῖοι είναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι πενθοῦν;

Μέσα εἰς τὸν πολυτάραχον ὥκεανὸν τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, δὲν γνωρίζω ἀν μποροῦμε νὰ λογούσθωμε δι τὸν πάροχει ἐστο καὶ ἔνας μόνον ἀνθρωπος, δι ὅποιος νὰ μὴν ἔχῃ ἢ νὰ μὴν είχε κάποιο λόγο, κάποια αἰτία στὴ ζωὴ του νὰ αἰσθανθῇ πένθος μέσα του. Μόνον οι φρενοβλαβεῖς ξεφεύγουν ἀπ' αὐτό. Μὰ πάλι είνε δυνατὸν νὰ φαντασθοῦμε δι τὸν πόλον δὲν γένει τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐμακάριζε δι Χριστός, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ κάλλιστα καὶ φυσικὰ νὰ είνε καὶ πενθοῦτες; Θὰ ἐμακάριζε δι Χριστός τὸν καθένα, ποὺ γιὰ ἀστιματα πράγματα, ἢ ἀχρείαστα, ἢ παράνομα, ἢ ἐπιθλαβῆ, θέλει νὰ πενθῇ μέσα στὴν καρδιά του, γιατὶ τὸ κάθε τὸ λογαριάζει πολὺ σπουδαῖο καὶ ἐπειδὴ φαντάζεται δι τὸν μόνον εἰς αὐτόν;

Ἡ ἀπάντησις δικαίως σ' αὐτὸν είνε ἀρνητικὴ βεβαίως, γιατὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὡς μακάριον κι' ἐκεῖνον, ποὺ πενθῇ γιατὶ δὲν ἔχει ἑκατομμύρια νὰ κατεξοδεύῃ. 'Αλλὰ πρέπει νὰ ὀμολογήσουμε ἐπίσης δι τὸν πάροχον ἀρκετοὶ δι πενθοῦν ἀγνά, πολὺ περισσότεροι ἀπὸ δὲν μακαρίσαντας μὲ τὴν κοινωνικὴ τὸν πεῖρα θὰ ἤμπορούσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἢ καὶ νὰ φαντασθῇ ὑπάρχονταν ἀρκετά πολλοί, ποὺ ἔχουν λόγους δικαιολογημένους νὰ πενθοῦν, καὶ πενθοῦν εἰλικρινά, συγνότατα.

Τέτοιους λόγους δικαιολογημένους, πράγματα καὶ καταστάσεις, ποὺ συντρίβουν ἀπότομα ἢ βαθμηδόν, ὄλοφάνερα ἢ ὑπούλα, κρυφά, τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν καὶ κάνουν μίαν εὐγενικὰ καρδιά νὰ πενθῇ, τὸν γνώριζε ὡς Θεάνθρωπος δι Ίησοῦς Χριστός. Γνωρίζοντας δὲ καὶ τὲς αἰτίες των καὶ τὰ ἀποτελέσματα των, γιὰ τὲς εὐγενικὲς καρδιές, τὲς περιέλαβε ἀσφαλῶς εἰς τὸν δεύτερον αὐτὸν μακαρισμὸν: «μακάριοι οἱ πενθοῦντες». Παρὰ πάνω δικαίως ἀπὸ δὲν είτες αὐτὲς τὲς αἰτίες, ποὺ θὰ ἔκαναν μία χριστιανικὴ καρδιά νὰ αἰσθανθῇ πένθος βαρύν, τὲς ἀμαρτίες ἔθεωρησε δι Χριστός, ὡς πρῶτες. Γιατὶ τὴν ἀμαρτία ἔβλεπε ὡς τὴ μεγαλείτερη δικτυχία τοῦ ἀνθρώπου δι Θεάνθρωπος, δι ὅποιος ζητῶντας τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀνύψωσι τῆς πνευματικῆς ζωῆς τ' ἀνθρώπου, κατέβη εἰς τὸν κόσμο κι' ἐσταυρώθηκε.

— Οταν λοιπὸν μὲ τὸν δεύτερον μακαρισμὸν του τοὺς

πενθοῦντας ἐμακάρισεν, δι Σωτήρο είχε μὲν ὑπ' ὅψει δὲν τὲς ἀλλες δικαιολογημένες αἰτίες, ποὺ κάνουν νὰ πενθῇ ἢ ἀνθρώπινη καρδιά, μὰ στὴν πρώτη γραμμὴ ἔβαζε ἐκείνους, ποὺ πενθοῦσαν εἰλικρινὰ γιὰ τὴν ἀμαρτωλὴ κατάστασι τους.

Καὶ είνε βέβαια πολλοὶ οἱ τέτοιοι πενθοῦντες. "Ισως βέβαια δχι τόσο πολλοὶ δσοι ἔπειτε νὰ είνε, ἀφοῦ δὲν μας σχεδὸν σὲ μίαν τρικυμιώδη θάλασσα τῆς ἀμαρτίας ταξιδεύομε. Είνε δικαίως οἱ πενθοῦντες ἀμαρτωλοὶ περισσότεροι ἀπὸ δὲν μας φανταζόμεθα. Είνε πολλοί, ποὺ μυστικά, κρυφά, ἀγνώριστα πενθοῦν. Πολλὲς φορὲς ἀλλων ἀνθρώπων ἢ συνείδησις φαίνεται σὲ μᾶς πῶς κοιμᾶται· καὶ ίσως κοιμᾶται ἀρκετά, μὰ δὲν κοιμᾶται ἀξύπνητα.

"Η Θεία Πρόσωπα στέλνει πολλὲς φορὲς τιμωρίες παιδαγωγικές, ἢ προφητήματα τιμωριῶν διὰ νὰ ἔχηται τὴν συνείδησιν ἀπὸ τὸν ὑπνο τὸν ἀμαρτωλό. Σὲ τέτοιες περιστάσεις φωτίζει τῆς ψυχῆς τὴν δρασι μὲ θείον φῶς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Μία τέτοια δοκιμασία καὶ εὐεργεσία ἀκόμη θεία πρόσωπος μίαν ἀνθρωπίνην ὑπαρξίαν δὲν είνε εὔκολο νὰ είνε γνωστή καὶ εἰς ἄλλους.

Πολλὲς φορὲς οἱ ἀμαρτωλοὶ στὴ θέρμη τῶν πόθων καὶ παθῶν μας μυντηρίζουμε τὴν ίδεαν δι τὸν πέραν τοῦ τάφου ὑπάρχει κοίσις, ἀνταπόδοσις καὶ τιμωρία· μὰ ἔχονται καὶ δρες ἢ στιγμές, ποὺ δι τὴν αἰσθητής πολὺ ἐπάνω στὴ συνείδησιν μας καὶ τὸ βάρος των τὴν γονατίζει πολὺ πιεστικά. 'Εὰν σὲ τέτοιες στιγμές παρουσιασθῇ ἐμπρός μας ἔνα εὐγενὲς παράδειγμα ἀπὸ ἄλλον, παράδειγμα ἀγάπης, εὐσεβείας καὶ αὐταπαροήσεως, ἢ αἰσθητής δι τὴν εἴμαστε ἡμικῶς κατώτεροι ἀπὸ ἐκεῖνον, μᾶς προκαλεῖ τροπή ἢ δόπια μᾶς δαγκάνει τὰ μέσα μας καὶ μᾶς προξενεῖ λύπην καὶ πένθος. Καὶ αὐτὸν πάλιν μένει συνήθως γνωστὸν μόνον σ' ἐκεῖνον ποὺ συμβαίνει οἱ ἄλλοι δὲν τὸ ξεύρουν.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν νεότητα, ποὺ πέρνει τὰ ζητήματα ἑλαφρά, σὲ τέτοιες περιπτώσεις εἰς δὲν, ποὺ θέλουν εἰλικρινὰ νὰ είνε χριστιανοί, κρύβεται ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ καμόγελο τῆς εὐχαριστήσεως ἢ ἀγωνία τῶν τύφεων τῆς συνείδησεως· ἀναβαίνει ἔως τὰ κεῖλη ἢ ἀρδία, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν τρελλὴν ἀνθρωπότητα, τὴν δοπίαν τὴν ἐφανταζόμεθα πῶς ἔκανε χαρούμενη τὴν ζωὴ μας· βροντοκοπάει μέσα μας δι πόθος μας νὰ ήταν δυνατὸ νὰ ξαναποκτήσουμε τὴν ἀθωότητα, τὴν δοπίαν ἀλλοτε εἰχαμε καὶ τὴν ἔχασμα μαζὶ μὲ δὲν τὲς ἀπεριγραφτές ἀληθινὲς χαρές της. 'Ακόμη καὶ ή διέα δι τὴν εἵημισσαμε ποὺ ἔβλαψαμε ἄλλους, δι δοπία σὰν μαύρη κατάρα στέκει μπρός στὴ συνείδησι μας καὶ τῆς σκοτεινάζει τὸ δρόμο της, κι' ἀκόμη δι φόβος δι τὸ Μέγας ὑπεραιστιστής τοῦ κάθε ἀδικούμενον θὰ ἀνταποδώσῃ κατέποτε τὸ κακὸν αὐτὸν ὅλα αὐτὰ σὲ μὰ κατάλληλη στιγμὴ φέρουν πένθος στὴν ψυχή, πένθος εὐγενικό, σωτήριο.

Μὰ είνε καὶ ἄλλο πάρα-πέρα.

"Οταν διέα τῆς προσωπικότητος τοῦ Θεοῦ ὡς Θεοῦ ἀγίου, ποὺ δρασεύει τὴν ἀγνότητα καὶ μισεῖ καὶ ἀποστρέφεται τὴν φαυλότητα, παρουσιάζεται εἰς τὴν ψυχήν μας μὲ τὸ ἀνέκφραστο μεγαλεῖο τῆς ἀπολύτου καθαρότητος καὶ ξεγυμνώνει μπρός στὰ μάτια της τὴν ἀμαρτίαν μὲ τὴν ἀσχημία της, καὶ τῆς δείχνει δι τὴν ἐγκληματεῖ κατὰ τῆς ζωῆς της, τότε δι συνείδησις πνίγεται ἀπὸ φόβο καὶ ἀπόγνωσι.

"Οταν τὸ κακό, ποὺ ἔγινε μὲ τὸ ἔγκλημα τοῦ ἀμαρτήματος ἐναντίον τῆς ζωῆς τῆς ψυχῆς, φαίνεται ἀδιόρθωτο, δι ἀπόγνωσις αὐτὴν φθάνει εἰς τὸ τρομερὸν σημεῖον. "Οταν μὲ τὸ ἔγκλημα αὐτὸν τοῦ ἀμαρτήματος, κατεστράφησαν ἔνα σωρὸ ψυχικές ἵκανότητες καὶ ἐξηντλήθησαν δυνάμεις καὶ ἡτα-

τήθησαν εναισιθησίες· όταν βλέπῃ ή ψυχή δι τὸ κακό, ποὺ ἔκαμε ή ἀμαρτία ξαπλώνεται περσύτερο μὲ τὸ παράδειγμα σὲ ἄλλους καὶ καταστρέφει κι' ἄλλους καὶ δὲν σταματιέται καὶ δὲν ἐπανορθώνεται, τότε γεννιέται μέσα της μία λύπη μπρὸς στὴν δοπίαν καμία ἄλλη λύπη δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ παραβληθῇ.

Τότε στὴν ψυχὴ ή φωνὴ τῆς συνειδήσεως γίνεται σαράκι, ποὺ ποτὲ δὲν πεθαίνει, καὶ ή ἀνάμνησις τοῦ κακοῦ, ποὺ ζγινε, γίνεται φωτιά, ποὺ ποτὲ δὲν σβύνει.

Γιὰ τέτοιες συμφορὲς πένθους ὁ Λυτρωτὴς Χριστὸς δίνει παρηγοριά.

'Ο μακαρισμός του πρὸς τοὺς πενθοῦντας γιὰ τέτοια ἀμαρτῶν κατάστασί τους, φθάνει σ' ὅλο τὸ βάθος τῆς ἀβύσου, ποὺ δνομάζεται ἀνθρώπινη ἀπελπισία καὶ βαλσαμώνει ὅλους· αὐτὸν χαιρετᾷ ὡς εὐτυχεῖς ποὺ θὰ παρηγορηθοῦν μὲ οὐράνια παρηγοριά.

Πολλὲς φορὲς οἱ ἀνθρώποι μένουν σιωπηλοὶ μπρὸς στὴ λύπη, μπρὸς στὸ πένθος. Τούναντίον δέ, διμιοῦν δταν βούσκωνται σὲ γήνες χαρὲς καὶ ἀπολαύσεις· καὶ μάλιστα τότε διμιοῦν πολύ, μέχρι φλυαρίας.

Καὶ εἶναι φυσικὸ καὶ ψυχολογιμένο.

Σ' ἀνθρώπους, ποὺ τοὺς τρώγει πραγματικὰ ή λύπη, κανεὶς λόγος παρηγορητικός, ἀπὸ ἀνθρώπινα χεῖλη, δὲν εἶναι τόσο δυνατὸς καὶ τόσο ἀληθῆς πραγματικὰ ὅστε ν' ἀξίζῃ σὲ τέτοιες στιγμὲς νὰ εἰπωθῇ. Ή πλειό ποθητὴ παρηγοριά γι' αὐτὸν εἶνε ή σιωπηλὴ συμπτώνια ὅλων τῶν ἄλλων, ποὺ παραστέκονται γύρῳ τους. Γι' αὐτὸν καὶ ὁ Χριστός, ή ζωὴ καὶ ή ἀλήθεια, χαιρετᾷ τὰ ἀναρρόθμητα τέτοια πλήθη, ποὺ εἶναι πληγωμένα, τόσο ἀπὸ τὰ βέλη τῆς ἀμαρτίας ὃσο καὶ ἀπὸ ἄλλους καῦμονς καὶ δοκιμασίες κοινωνικὲς καὶ πενθοῦν εἰλικρινὰ μέχρις ἀπελπισίας καὶ τοὺς λέγει «Μακάριοι σεῖς, γιατὶ θὰ σᾶς δοθῇ παρηγοριὰ οὐράνιος».

Πολλοί, ποὺ λογαριάζουν ἀσκεψτα τὴν ζωὴ, σᾶν μικρῶν παιδῶν παιγνίδι, καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐμβαθύνουν στὴν οὐσία της, νομίζουν δι τὴν λύπη δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ μέρος στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, γι' αὐτὸν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ δημιουργοῦν ἔνα σωρὸ τεχνητὲς αἵτιες γέλοιου, φεύτικες πηγὲς χαρᾶς.

Στὴν ἑποχὴ μας μάλιστα αὐτὸν κατήντησε ἐπιδημία φοβερή, ποὺ ζέστασε ἀπὸ τὴν σαπίλα, ποὺ ἔμαξεύτηκε κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν ἀνθρώπινη καρδιά. Σ' ὅλα τὰ θέατρα τώρα, μεγάλα καὶ μικρά, σ' ὅλες τες πόλεις καὶ εἰς τὰ χωριά ἀκόμη πληρώνουν μὲ σεβαστὰ ποσὰ πρόσωπα κωμικὰ γιὰ νὰ κάνουν τοὺς θεατὰς νὰ χαροῦν καὶ νὰ γελάσουν. Πλειό ἀρδεὶς μὰ καὶ πλειό λυπηρὸ φαινόμενον δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἀπὸ τὸ νὰ γελάῃ κανεὶς καὶ νὰ δείχνῃ χαρὰ δταν μέσα του δὲν ἔχει τὴν πραγματικὴ αἵτια τῆς χαρᾶς καὶ δταν τὸ γέλοιο δὲν εἶναι εἰλικρινὲς καὶ αὐθόρημητο ξέσπασμα χαρᾶς πραγματικῆς. Εἰμι πορεῖ καὶ πρέπει βέβαια νὸ κρύψῃ κανεὶς τὴ λύπη του γιὰ νὰ μὴ λυπήσῃ κι' ἄλλους καὶ τὸ χαμόγελο ν' ἀνθῇ στὰ χεῖλη του. Μία τάσις δικαίων πληρωμένου γέλοιου μεταβάλλει τὴν κοινωνίαν σὲ ἀσύλο ήλιθίων παιδῶν, καθηστερημένων διανοητικῶς, ποὺ γελοῦν χωρὶς αἵτια, σᾶν νὰ παρουσιάζῃ γέλοιο στὸ πρόσωπο τους μία ἀκανόνιστη σπασιμοδικὴ συνέργεια τῶν νεύρων τους.

Ἐτσι ήσαν καὶ οἱ παληοὶ ἡγεμόνες, βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες, ποὺ στέλνοντας καθημερινῶς στὸν ἄλλον κόσμον ἔνα σωρὸ ἀντιπάλους, ποὺ τοὺς θεωροῦσαν ὑποπτους, εἴκαν κοντά τους ὀλημερίς τοὺς δύσμορφους γελωτοποιούς των γιὰ νὰ κάνουν ἀστεῖα νὰ γελοῦν αὐτοῖς καὶ πνίγουν ἔτσι, κάτω ἀπὸ τὸ πλαστὸ ἐκεῖνο γέλοιο, τες φοβερὲς φωνὲς τῆς συνειδήσεως των. «Ἐτσι εἴμαστε καὶ μεῖς ἀποφεύγοντας τὴν

Θεοῦ. Κοκκινάκη, Δ. Θ.
Διακόνου

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

'Η θριαμβευτικὴ ἐπανεκλογὴ τοῦ Προέδρου κ. Φ. Ρούζελτ ἔχαιρετίσθη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον μὲ ιδιαίτερον ἐνθουσιασμόν. Ἐχαρακτηρίσθη ὡς γεγονός μεγάλης σημασίας καὶ σπουδαιότητος. Ἐθεωρήθη οἰωνὸς ἀριστος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν τοῦ διεθνοῦ κόσμου πρὸς ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ δικαίως. Διότι ὁ Ρούζελτ, ὡς ἀπεδείχθη, εἶναι προσωπικότης διεθνοῦς ἀξίας. Στολισμένη μὲ πολλὰ προσόντα ψυχικὰ καὶ μορφωτικά, μὲ πολλὴν πολιτικὴν σύνεσιν καὶ σοφίαν, μὲ ὅλα τὰ ἐνδείγματα τοῦ μεγάλου νοῦ. 'Η πολιτικὴ του σύνεσις ἐφανερώθη κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς προεδρείας του μὲ ὅλην της τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ σοβαρότητα.

Αἱ εἰλικρινεῖς του προσπάθειαι πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ κόσμου, οἱ ἀσυμφεροντολόγητοι σκοποί, τὰ λογικὰ μέτρα πρὸς περιορισμὸν τῆς ἀδικίας καὶ ἐπέκτασιν τῆς κοινωνικῆς εὐνημερίας ἐπέτευχον πληρέστατα. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν δευτέραν ἐκλογὴν του δικαίως ἀναμένει ὁ κόσμος φῶς ἥρικὸν πρὸς κατεύθυνσιν τῶν πολιτικῶν προσώπων εἰς ἀληθεῖς καὶ σοβαρούς ἀνορθωτικοὺς προσανατολισμούς.

'Ο ἐναρκτήριος λόγος τὸν δοῦλον ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὰς 20 Ιανουαρίου εἶναι μία ἀπόδειξης τῶν αἰσθημάτων ὑπὸ τῶν δοπίων διατνέεται καὶ τῶν προσπαθειῶν μὲ τὰς δοποὶς ἡσοχολήθη εἰς τὸ παρελθόν καὶ αἱ δοποὶα θὰ τὸν ἀπασχολήσουν καὶ εἰς τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον τῆς νέας του προεδρείας.

Εἰς τὸν λόγον αὐτόν, διὰ τοῦ Προέδρου Ρούζελτ, δομιλεῖ ἡ ὑγιὴς σκέψις τῆς ἑποχῆς μας. 'Ομιλεῖ ἡ σκέψις μᾶς ἀληθινῆς ἀνωτερότητος. Σκέψις τὴν δοποὶαν διακρίνει ἡ σοβαρὰ μελέτη τῶν πολυπλόκων προοβλημάτων τοῦ συγχρόνου κόσμου. 'Η βασιθεία ψυχολογικὴ ἐξετασίς τῶν ἀναγκῶν

λύπη καὶ πληρώνοντες μὲ χρῆμα τὸ προσωρινό, φεύτικο, ἀσκοπο γέλοιο.

Εἰς τὰ δύματα δῶμας τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ ἡ λύπη δὲν ἔταν κακὸ γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴν. «Οπως στὴν πάλη του Ἀγγέλου μὲ τὸν Ἰακώβο εἰς τὸ δνειρό τούτου, ὁ Ἀγγελος παλαίοντας ἐδυνάμωσε τὸν ἀντιπαλαιστὴ του, ἔτσι κι' ἡ λύπη παλαίοντας μὲ τὸν ἀνθρώπων τοῦ δυναμώνει τὴν ψυχὴ του. »Ἐπειτα δὲ ποὺ ἡ λύπη μὲ τὸν καιρὸ περνᾷ καὶ σβύνεται στῆς μνήμης μας τὰ βάθη, μᾶς ἀφήνει δχι ἡττημένους, ἀλλὰ χειραφετημένους ψυχικῶς, ἐλευθερωμένους ἀπὸ τὴ σκλαβιὰ πολλῶν ἀμαρτιῶν, ποὺ εἰς τὸν ἴδιο καιρὸ δὲν ἔταν ἡ λύπη στὴν καρδιά μας ἀσφαλῶς θὰ ἐκάναμε.

Μὲ τὴν ἀλήθεια ὅλων δσα εἴπαμε ἐδῶ, μποροῦμε νὰ ἐκτιμήσουμε τὴν μεγάλη σημασία τῆς παρηγοριᾶς, ποὺ μᾶς ἔδωκε δ Σωτῆρος Χριστὸς στὸν δευτέρον μακαρισμὸν του, μὲ τὸν δοπὸν μᾶς ἐθεβαίωσε πῶς ἀσφαλῶς «Μακάριοι είνε οι πενθοῦντες, δι τοὺς παρακληθήσονται».

τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. 'Η ἀποφασιστικὴ ὑπόδειξις τῶν μέσων πρὸς δημιουργίαν ἐνὸς πολιτισμοῦ ἀνωτέρου, ἡθικοῦ, χριστιανικοῦ, δικαίου, ἀνορθωτικοῦ τῶν ἀλιθῶν ἀξιῶν τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου.

Τὰ μέσα ταῦτα πρὸς δημιουργίαν τῆς κοινωνικῆς ἀνωτεροποιήσεως δὲν τὰ ζητεῖ ὁ Πρόδεδρος Ροῦζβελτ εἰς τὴν ἀρνησιν τῶν ἀληθινῶν ἡθικῶν ἀξιῶν, εἰς τὴν ἀποκήρυξιν τῶν ἡθικῶν ἰδεώδων τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν ἀπόμακρον χώραν τῶν θεωριῶν τοῦ ἀγνωστικισμοῦ, οὕτε ἐκεῖ δύον ἡ ἐκδίκησις τῆς ἀδικίας ἔξεγείρει τὰς συνειδήσεις καὶ δημιουργεῖ κοινωνικοὺς σάλους καὶ καθεστωτικὰς ἀναστατώσεις.

Κάθε ἄλλο! Αἱ ἀναζητήσεις τοῦ Ροῦζβελτ ἔχουν τὸν χαρακτῆρα τῆς θετικότητος. 'Ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ διδηγήσῃ τὴν Κοινωνίαν εἰς ἕνα πολιτισμὸν δικαιοσύνης καὶ ἀνωτέρας ἡθικῆς ζωῆς δὲν εἰνε δυνατόν νὰ παραγνωρίσῃ «τὰ παλαιὰ θεμέλια», τὰ αἰώνια ἰδεώδη τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος, τὰ θεμέλια τῆς κοινωνικῆς σωτηρίας, τὸν νόμον τοῦ δικαίου, τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀδελφώσεως, τὴν Εὐαγγελικὴν ἡθικήν.

'Ἐπ' αὐτῶν διεκρίνεται ὅτι προτίθεται νὰ θεμελιώσῃ ἔνα διαρκεστέρας ἀξίας οἰκοδόμημα, διὰ μίαν καλλιτέραν χρῆσιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. «Ἀνελάβομεν, εἰπε, χρησιμοποιοῦντες τὰ νέα μέσα τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, νὰ παγιώσωμεν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων θεμελίων ἔνα διαρκέστερον οἰκοδόμημα, διὰ μίαν καλλιτέραν χρῆσιν τῶν γενεῶν τοῦ μελλοντος.»

Ἡ δημολογία αὐτὴ τοῦ Μεγάλου Προέδρου τῆς 'Αμερικῆς δίδει μαθήματα ἀληθινῆς πολιτικῆς κατευθύνσεως εἰς δόλον τὸν κόσμον. Δίδει ἀπάντησιν πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι πρὸ τοῦ μεγάλου καὶ ἐπικινδύνου ὅγκου τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, γεμάτοι ἀπαισιοδοξίαν, ἐρωτοῦν «τί θὰ κάνομεν;»

Γρούσετε εἰς τὰ δότισο. Σεβασθῆτε τὰς ἀρχὰς τοῦ ἡθικοῦ νόμου. Πολεμήσατε μὲ ἀπόφασιν διὰ τὰ δίκαια τοῦ κοινωνικοῦ συγκροτήματος. Προσχωρήσατε, λιτισμοῦντες τὰς ἀτυχεῖς μεθόδους τοῦ παρελθόντος, καὶ βασισθῆτε ἐπὶ τῆς ὑγιοῦς ἀληθείας τοῦ πνεύματος. Μελετήσατε καὶ πάλιν τὰς παλαιὰς ἀληθείας καὶ λησμονήσετε τὰ ψεύδη. 'Εξαλείψετε τὴν γραμμήν ἡ ὅποια χωρίζει τὸ πρακτικὸν ἀπὸ τὸ ἰδεῶδες διὰ νὰ διαμορφώσετε ἔνα δραγανισμὸν ἀφαντάστου δυνάμεως διὰ τὴν ἔδραιώσιν ἐνὸς ἡθικῶς καλλιτέρου κόσμου.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις τὴν δόποιαν δίδει ὁ Πρόδεδρος εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀντικρύζουν τὰ κοινωνικὰ προβλήματα μὲ δειλίαν. Πρὸς ἐκείνους, ποὺ ἐπιχειροῦν νὰ τὰ λύσουν χωρὶς νὰ μελετήσουν τὴν βάσιν τῆς ἐπιτυχίας, χωρὶς νὰ ἔχουν ὀδηγὸν τὰς ἀληθινὰς ἡθικὰς ἀρχὰς «τὰ παλαιὰ θεμέλια», χωρὶς τὴν ἰδέαν τῆς θυσίας ἡ ὅποια ἐμπνέει τὴν διναμιν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν μεγάλων ἀποφάσεων.

«Πολλαὶ φωναὶ ἀκούονται, εἰπεν, ὅταν ἀντιμετωπίζωμεν μίαν μεγάλην ἀπόφασιν. 'Η 'Ανεσις λέγει: 'Ἄργοπόρησε λίγο. 'Η Καιροσκοπία λέγει: 'Ίδον μία καλή εὐκαιρία. 'Η Δειλία λέγει. Πόσον δύσκολος είναι ὁ δρόμος ἐνώπιόν μας. Είναι δύσκολος πράγματι ὁ δρόμος. 'Αλλ' ὅταν ἔχῃ τις ὡς ὀδηγὸν τὴν πίστιν εἰς τὴν ἀνωτερότητα τοῦ σκοποῦ του, ὅταν ἐμπνέεται ἀπὸ ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς φιλανθρωπικὰς ἀρχὰς, ὅταν χειραγωγῆται ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς διδασκαλίας Του, τότε ὁ δρόμος παρὰ τὴν δισκολίαν του είναι εύχαριστος. Διότι τὸν στολίζει ἡ εἰλικρινεία τῶν σκοπῶν. Τὴν κούρασίν του τὴν ἀναταίνει ἡ ἰδέα

τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ καθίκοντος. Τοὺς πόνους του τοὺς κατευνάει ἡ σταθερὰ ἡλικία τῆς ἐπιτυχίας.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ Πρόδεδρος Ροῦζβελτ ἔξεδήλωσε τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν τὴν ὅποιαν ἔχει, διτὶ ἡ πίστις εἰς τὰ ἀγνὰ ἰδεώδη τοῦ Χριστιανισμοῦ είναι ίκανη νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν εἰρήνην καὶ νὰ παγιώσῃ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ δημιουργήσῃ συνθήκας ἀνθρωπιστικωτέρας ζωῆς καὶ πολιτισμοῦ.

'Αλλ' εἰς τὸν τελευταῖον λόγον του ἀπέδειξεν εἰς τὸν κόσμον πόσην δύναμιν ἔχει ἡ Χριστιανικὴ σκέψις εἰς τὸ νὰ μεταβάλῃ τὸν κόσμον. Εἰς τὸ νὰ κατευθύνῃ τὰς κοινωνικὰς δυνάμεις εἰς ἐνέργειαν δημιουργικὴν συνθηκῶν ζωῆς, ἀνωτέρας ἡθικῶς καὶ εὐτυχεστέρας ὑλικῶς. Εἰς τὸ νὰ εὐρύνῃ τοὺς δρᾶστοντας τῆς ἡθικῆς ζωῆς τοῦ ἀτόμου. Εἰ τὸ νὰ δώσῃ νέαν πνοὴν πρὸς δημιουργίαν νέων φιλοσοφιῶν θεωριῶν καὶ κοινωνικῶν συστημάτων.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ π. ἔτους εἰς τὸ ἐν N. 'Υόρκη «Ἐδνικὸν Συνέδριον ἐπὶ τῆς Θρησκείας καὶ ἀνωτέρας παιδείας», αἱ συνητήσεις ἐστραφῆσαν πέροις ἀπὸ τὰς θεωρίας τοῦ Berdiaef καὶ τοῦ Dawson. 'Ο Berdiaef εἰς τὸ ἔργον του «The End of Our Time» βλέπει τὴν ἐποχήν μας ἀνάλογον εἰς πολλὰς της ἐκφάνσεις μὲ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεσαίωνος. Καὶ οἱ δύο μαζὺ βλέπουν τὸν αἰῶνα μας, ὡς τὸ τέλος μῆτρας ἐποχῆς, τῆς ὅποιας ἔχαθησαν τὰ πνευματικὰ θεμέλια. Καὶ ὁ μὲν Berdiaef ζητεῖ τὴν δημιουργίαν τοῦ Θρησκευτικοῦ Κομμονυνισμοῦ, ὁ δὲ Dawson προτιμᾷ τὸν Φασισμόν. 'Αλλ' ὁ Πρόδεδρος Ροῦζβελτ, καθὼς παροντιάζεται εἰς τὸν λόγον του, βαδίζει μέσην ὁδόν. 'Αποφεύγει τὰ ἀκρα καὶ τῶν δύο θεωριῶν καὶ ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρχειας ἐξουσίας ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τοῦ λαοῦ, ἐξουσίας τὴν δόποιαν διακρίνουν ἀληθεῖς πολιτικαὶ ἀρεταὶ, «ἀπέραντος ποσότης ὑπομονῆς εἰς τὸν χειρισμὸν διαφόρων μεθόδων καὶ ἀπέραντος ποσότης ταπεινοφροσύνης», πνευματικαὶ προσθήσεις καὶ δημιουργικὴ ἵκανότης πρὸς θεμελίωσιν τῶν νέων καταυθίσεων τῆς ζωῆς ἐπὶ τῶν παλαιῶν θεμελίων τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ.

Διὰ ταῦτα πάντα δικαίως ἔχαρακτηρίσθη ὁ λόγος τοῦ Προέδρου ὡς «ἰερὸν κόρυνγμα». Κήρυγμα, ἀπὸ τὸ ὅποιον δύσκολος δύναται νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀξίαν τῆς τιμῆς τῶν αἰωνίων ἀρχῶν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐνεπνεύσθησαν καὶ θὰ ἐμπνέωνται ὅλοι οἱ Μεγάλοι Πρωτοπόροι τοῦ Πολιτισμοῦ, τῆς κοινωνικῆς σωτηρίας καὶ ἡθικῆς ἀναγεννήσεως τοῦ κόσμου.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

■ Σπάρακαλούνται δύος ἐκ τῶν συγδρομητῶν μας ὃσην ἐπλήρωσαν τὰς συγδρομάς των νὰ πληρώσουν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐγγράψαντες αὐτοὺς ἡ νὰ τὰς ἀποστέλωσιν ἀπ' ευθείας εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ δε' ἐπεταγής, ἀπ' δινόματες:

THE ORTHODOX OBSERVER
25 19 30th Drive, Astoria, N. Y.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἐρχομαι σήμερα στὸ ζήτημα τῆς διδακτικῆς μεθόδου καὶ τῆς πρόστιμος τὰ παιδιά παροχῆς τῶν γνώσεων.

Ἐλεῖ πολὺ-πολὺ γνωστὴ εἰς ὅλους σας ἡ παιδαγωγικὴ ἀρχὴ ὅτι κάθε μάθημα στὸ σχολεῖο πρέπει νὰ στηριχθῇ εἰς τέσσερας, ποὺ ἔχει ἔως τότε τὸ παιδί. "Ολες αὐτὲς ἡ γνώσεις, ποὺ ἔχει τὸ παιδί ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ τὸν πατέρα του καὶ ἐν γένει τὴν οἰκογένειάν του, ἀπὸ τὴν ἐκαλησία, τὸ θέατρο, τὸ δρόμο, τὰ χωράφια, τὸν οὐρανό, τὴν θάλασσα, καὶ ἀπὸ ὅτι ἄλλο ἔχει πέσει στὴν ἀντίληψι τοῦ παιδιοῦ, λέγονται μὲ τὸ δόνομα «Προσλαμβάνουσαι ἡ ἀφομοιούσισαι παραστάσεις». "Οσο πλειό πολλές εἰνε αὐτὲς εἰς ἑνα παιδί, τόσο μεγαλώνει εὐκολώτερα ὁ κώλος τῶν παραστάσεων τοῦ παιδιοῦ, γιατὶ σχετίζουμε εὐκολα τές παλὴς γνωστὲς παραστάσεις μὲ καινούργιες παραστάσεις καὶ γνώσεις. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ κάθε σχολείου.

Ο κύκλος δὲ τῶν παραστάσεων τῶν μαθητῶν μας ἐδῶ, εἶναι πολὺ πλούσιος καὶ ἐπομένως αἱ ἀφομοιούσαι παραστάσεις ὑπάρχουν στὰ παιδιά, ὥστε δὲν ἔχομε παρὰ νὰ τές ξυπνοῦμε κατάλληλα εἰς κάθε πρέπουσαν περίστασι. Τὸ παιδί μᾶς ἔρχεται ἔτοιμο καὶ πλούτισμένο μὲ γνώσεις ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸ Σχολεῖο, ἐπομένως τὸ μόνο γιὰ τὸ ὄποιο πρέπει νὰ κοπιάσωμε καὶ γιὰ τὸ ὄποιο πρέπει νὰ καταβάλωμε προσπάθεια, εἶναι ἡ διαρκῆς καὶ ἐπίμονος ἀσκησὶς εἰς τὸ γλωσσικὸ ζήτημα.

Δὲν ξέρω ἂν συμφωνήτε μὲ τὴ γνώμη μου, ὅτι οἱ μαθηταὶ μας ἐδῶ ἀντιλαμβάνονται εὐκολώτερα. Ἐγὼ τούλαχιστο τὸ κατάλαβα αὐτὸς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ποὺ ἀνέλαβα τὴ διδακτικὴ στὸ Ελληνικὸ σχολεῖο τῆς Ἀμερικῆς. Αὐτὸς βεβαίως δὲν σημαίνει ὅτι τὰ 'Ελληνόπουλα στὴν Πατρίδα μας ὑστεροῦν εἰς ἀντίληψι καὶ εὐφνία, ἀλλὰ τὰ ἐδῶ παιδιά, ὅπως εἴπαμε καὶ πρίν, εἶναι ἔτοιμασμένα ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸ Σχολεῖο καὶ ἀπὸ τὴν ἐν γένει ζωὴ τους, στὴν οποίαν δροῦν ἐλεύθερα καὶ χωρὶς πολλοὺς περιορισμούς.

Τὸ πλεονέκτημα δύμας αὐτὸς τῶν μαθητῶν μας, δυστυχῶς, σκιάζεται ἀπὸ τὸ μεγαλείτερο μειονέκτημα, ποὺ κάμνει τὸ ἔργο μας ἐδῶ πολὺ δύσκολο. Τὸ μειονέκτημα αὐτό, τὸ τόσο δυσάρεστο γιὰ μᾶς, εἶναι τὸ ὅτι τὰ παιδιά μας ἔχονται στὸ σχολεῖο μὲ πολὺ χαλαρώμένη τὴν προσοχὴ τους.

Τὰ παιδιά δὲν φταίνε γι' αὐτό, Ἐπρόσεξαν δλόκηρος ὥρες στὸ Ἀμερικανικὸ σχολεῖο, κουράστηκαν, ἐμελέτησαν, ὑποχρεώμηκαν νὰ πειθαρχήσουν καὶ τὴν ὥρα κατά τὴν ὅποιαν θέλουν νὰ ἵκανοποιήσουν τὴν κλίσι, ποὺ ἔκ φύσεως ἔχουν στὸ παιγνίδι, ὑποχρεώνονται νὰ περιφρισθοῦν σὲ ἔνα δεύτερο σχολεῖο, σὲ ἔνα περιβάλλον πληκτικὸ καὶ πενιχρό, ὅπως εἶναι τὰ περισσότερα σχολεῖα μας ἐδῶ—γιὰ λόγους οἱ δροῦν δὲν μποροῦν δέσμως τὴν προσοχὴν τῶν μαθητῶν κανένα, ἀλλὰ μᾶλλον κινοῦν τὴν συμπάθειαν καὶ τὸ θαυμασμὸ γιὰ κείνους, ποὺ τὰ ἴδυσαν.

Τώρα σ' αὐτὰ δλα ἀς προσθέσωμε καὶ τὴ δική μας συμπεριφορὰ ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔξαρταται τὸ νὰ ἐπιβαρυθοῦν τὰ παιδιά μὲ ἔνα ἀκόμα ἀνυπόφορο πρόσον τοῦ Ελληνικοῦ τους σχολεῖοῦ ἢ ἀντιθέτως τὸ νὰ κερδίσουν ἀπ' αὐτὴ μιὰ ἀπολαυστικὴ ὥρα κοντὰ σ' ἔνα στοχικὸ πρόσωπο, ποὺ τὰ ἀγαπᾶται τὴν μητέρα τους ἢ τὸν πατέρα τους, μαθαίνοντας καὶ διατηταὶ.

Λίγα λεπτά ποὺ ἀρχίσει τὸ μάθημα, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ κάνωμε μὲ τὰ παιδιά μιὰ μικρὴ συζήτησι ἀπολύτως φι-

λική. Αὐτό, πολὺ δρθῶς τὸ συνιστᾶ ἐπιμόνως καὶ τὸ 'Αναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ 'Ανωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς.

'Η συζήτησις αὐτὴ—σύντομη δέσμωσις πάντα ἀφοῦ ἡ ὥρα μας εἶναι τόσο πολύτιμη—θὰ ἀρχίζῃ μὲ ἐρωτήσεις, ποὺ θὰ δείχνουν τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ τὴν ὥρη ζωὴ τοῦ παιδιοῦ π. χ. «Πῶς πήγαν τὰ μαθήματα σήμερα στὸ 'Αμερικανικὸ σχολεῖο» ἢ «περάσατε σήμερα καλά στὸ σχολεῖο», καὶ πολλά καὶ θὰ καταλήγῃ μὲ μεγάλη τέχνη στὸ «γενικὸ σκοπὸ» τοῦ Ελληνικοῦ μαθήματος ποὺ πρόκειται νὰ τοὺς δώσωμε.

'Απὸ δὴ τὰ στάδια τῆς διδακτικῆς, ἐκεῖνο τὸ ὄποιον ἔχει τὴ μεγαλείτερη ἀξία στὸ ἐδῶ 'Ελληνικὸ σχολεῖο ἀναμφισθητήτως εἶναι ὁ «Γενικὸς σκοπὸς» ἢ ὁ «Μεθοδικὴ ἐνότητης τοῦ μαθήματος» γιατὶ ἀν αὐτὸς δοθῇ κατάλληλα ἐκ μέρους μας, θὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν καὶ θὰ τὰ κάμη νὰ μᾶς προσέξουν στὴν ὥρη προσφορὰ τοῦ μαθήματος. "Αν δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ἰδοῦμες ὅτι καὶ πάλι ἡ προσοχὴ τοῦ παιδιοῦ ἀπομακρύνεται, πάλι ἐξαρτᾶται ἀπὸ μᾶς καὶ μὲ μία μόνο φράση νὰ τὴν ἐπαναφέρωμε λέγοντας π. χ. «Ἐ, τώρα τί νομίζετε ὅτι ἔγεινε;» ἢ «Ἄχ ἀν ξέρατε πάρα κάτω τί ἔγεινε;» ἢ μὲ διάφορα ἄλλα μέσα ποὺ δὲν καθένας μας κρίνει καλλίτερα καὶ ποὺ μ' αὐτὰ μπορεῖ νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παιδιῶν.

Καὶ τώρα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν πρώτη τάξι, θέλω νὰ σᾶς ἐκθέσω τὶς ἀντιλήψεις, ποὺ ἐσχημάτισα τὶς σχετικές μὲ τὴ διδακτικὴ μέθοδο σὲ κάθε τάξι. Στὴν Πρώτη καὶ Δευτέρα τάξι πρέπει νὰ ἀφοσιώνωμε δύο ὥρες ἡμεροήσιως καὶ νὰ ἐπιστήσωμε σ' αὐτὲς πάρα πολὺ τὴν προσοχὴ μας, δεδομένου ὅτι στὶς δύο αὐτὲς τάξεις θὰ βάλωμε τὰ θεμέλια γιὰ τὴ μελλοντικὴ τους πρόσοδο στὶς ἀνώτερες πέντε ἢ ἔξι τάξεις, ποὺ πρόκειται νὰ ἀκολουθήσουν.

"Οταν διδάσκεται ἡ Πρώτη τάξις, ἡ Δευτέρα τάξις ἐργάζεται νοερῶς μὲ γράψιμο.

Μ' αὐτὸς τὸν τρόπο ὅχι μόνον ὀφελεῖται εἰς τὴν ὄρθογραφία, ἀλλὰ καὶ δισκεῖται εἰς τὴν πειθαρχία καὶ συνηθίζει νὰ σέβεται τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας των.

Αὐτὸς δεῖπνος θὰ τὸ ἐπιτύχη καθένας ἀπὸ μᾶς μὲ τὸν τρόπο, ποὺ αὐτὸς νομίζει καλλίτερο. Πάντως ἡ ἀπασχόλησις δὲν ἀφίνει ποτὲ τὸ παιδί νὰ ἀτακτήσῃ. 'Η ἀπασχόλησις δύμας αὐτὴ γιὰ νὰ κοστῇ τὸ παιδί ησυχο καὶ γιὰ νὰ τὸ κάμη νὰ ἐργάζεται συστηματικά, πρέπει καὶ νὰ δοθῇ συστηματικὰ ἐκ μέρους μας.

Πρὸς δώσωμε μία ἀπασχόλησις στὰ παιδιά, πρέπει νὰ προϋποσχεθοῦμε ὅτι ἡ ἐπιτυχία της θὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα εὐχάριστα γιὰ τὸ παιδί, ποὺ θὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ ἐξεγείρωμε τὸ πότον τινὰ τὴν φιλοτιμία τῶν παιδιῶν.

Μετὰ τὴ γραπτὴ ἐργασία τῆς τάξεως, ποὺ ἐργάσθηκε νοερῶς, δὲν πρόπει ποτὲ νὰ παραμελήσωμε τὴ διόρθωσι τῶν γραπτῶν, ἔστω καὶ ἀν εἰμαστε κουρασμένοι, ἔστω καὶ ἀν δὲν ἔχωμε ἀρκετὴ ὥρα. Τὸ παιδί ἀν ἰδῇ ὅτι δὲν προσέξαμε στὴ γραπτή του ἐργασία, ἀν ἰδῇ ὅτι ἡ προσπάθειά του δὲν ἀναγνωρίζεται, ἀπαγορεύεται καὶ δὲν θὰ ἐργασθῇ πειά, γιατὶ τοῦ λείπει ἡ ἀπόλυτος κρίσις καὶ ἔχει στηρίξει τὸ πᾶν σὲ ἔνα βαθμὸ ἢ σὲ ἔνα ἔπαινο μας.

"Αν δημοσίευσης διόρθωσις τῶν γραπτῶν ἐκεῖ εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος, τότε ἔξι ἀπαντοτος πρέπει νὰ τὸν πειθαρχία καὶ συνηθίζει μεταξύ των παιδιών την προσθέτηση της συνεργασίας των παιδιών στὸν πρόσωπο της συνεργασίας των παιδιών. Πρότιμη προσθέτηση της συνεργασίας των παιδιών στὸν πρόσωπο της συνεργασίας των παιδιών.

(“Ἐπεται συνέχεια)

A. T.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΠΟΡΙΩΝ

DETROIT, MICH. 17 Δεκεμβρίου 1936

Πρὸς τὸν Συντάκτην τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

Λαμβάνω τὴν εὐκαιρίαν νὰ σᾶς ἐρωτήσω περὶ τοῦ βα-
πτίσματος τὸ δόπιον εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ ἑπτά Μυστήρια. Συμφώνως τῆς διδαχῆς τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας
ὅτι δταν νὸν νήπιον βαπτίζεται ἀπαλλάσσεται ἐκ τοῦ προτα-
τορικοῦ ἀμαρτίματος καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα εἰσέρχεται
μυστηριώδῶς εἰς τὸ νήπιον καὶ συμφώνως τῆς περικοπῆς
τοῦ Ἀποστόλου τὴν διαβάζετε, «Οσοι εἰς Χριστὸν
ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν, συνε-
τάφημεν κλπ.» τὰ δόπια σὺ γνωρίζεις, διατὶ λοιπὸν ἐκεῖνο
τὸ νήπιον δὲν μεγαλώνει πνευματικῶς καὶ δὲν βλέπομεν
καμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν μὴ βαπτιζομένων παιδιῶν,
καὶ Μωαμεθανῶν καὶ Κινέζων καὶ Ἰαπώνων καὶ Προτε-
σταντικῶν αἰούσεων;

Καὶ ἐπίσης ἐπιχρεῖται μία ιδέα εἰς τοὺς διμογενεῖς μας διτὶ ὅσα περισσότερα παιδιὰ βαπτίζεις τόσον αἱ ἀμαρτίαι σου συγγροῦνται. Είναι ἀληθὲς αὐτὸῦ ἡ δύση;

Εὗχομαι αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν νὰ τὴν μελετήσετε διότι τὴν ἔγραφα πολὺ καθαρὰ καὶ ἀνοικτά, ἀν καὶ δὲν εἶναι καλῶς συντακτικῶς καὶ δοθογοραφικῶς.

Ο ἐλάχιστος πάντων
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

‘Η ἔօώτησίς σας προκαλεῖ ἀπάντησιν ἡ ὅποια περιέχει
ὅλοκληρον τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας:
«Περὶ προσοικειώσεως τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου τοῦ Σω-
τῆρος». Ἡ ἀνάπτυξις τῆς δογματικῆς αὐτῆς διδασκαλίας,
ὅπως καὶ παντὸς ἄλλου δόγματος, προϋποθέτει πολλὰς ἄλ-
λας γνώσεις δογματικάς ἐκ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν καὶ
εἰνε ἀκόμη ἀρκετά δύσκολον νὰ ἀναπτυχθῇ μὲ ἐκλαϊκευμέ-
νας ἐκφράσεις, ὥστε νὰ ἐννοηθῇ καλά.

Θὰ προσπαθήσωμεν ὅμις νὰ σᾶς δώσωμεν σχετικῶς σύντομον καὶ σαφῆ ἀπάντησιν, ὅπὸ τὸν ὅρον πᾶς θὰ ἀναγνωρίστε, διτὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν δογμάτων δὲν χωροῦν ἀντιοόσεις καὶ σκεπτικιστικὰ ἐπιγειούματα.

Λοιπὸν θὰ παραδεχθῆτε ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἔξης:

α'. "Οτι τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα ἀφῆσε δὲ τὸν πρωτοπλάστον καὶ δλους τὸν ἀπογόνους τῶν τὴν δύναμιν γὰρ εἰσέλθουν μετὰ θάνατον εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6'. "Οτι ή θυσία τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος Χριστοῦ ἐξαλείφει τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα καὶ δίνει εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν ἰκανότητα καὶ χάριν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

γ'. "Οτι η θυσία αὗτη ἔγινε μὲν διὰ τὴν σωτηρίαν δλων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ σώζονται μόνον ὅσοι προσοικεῖοῦνται τὴν σωτηρίαν.

δ'. Προσοικειοῦνται τὴν σωτηρίαν μόνον ἐκεῖνοι, ποὺ πιστεύουν εἰς Χριστόν, βαπτίζονται εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος, γίνονται μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἵτις ἔχει ἰδρυτὴν αὐτῆς τὸν Χριστὸν καὶ ὁ ποιμένες αὐτῆς ἔχουν πανονικὴν καὶ ἀδιάκοπον διαδοχὴν ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους, μετέχονταν τῶν λοιπῶν Θείων Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐκτελοῦν ἔργα ἀγαθά.

Ἐξ αὐτῶν κατανοεῖτε, ὅτι μὲ τὸ ἄγιον Βάπτισμα γίνεται μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ὁ βαπτιζόμενος καὶ καθαρίζεται ἀπὸ τὸ προπατορικὸν ἀμάρτημα, λαμβάνει τὰ

χαρίσματα τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καὶ ἀνοίγεται δι' αὐτὸν ἡ θύρα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἐπομένως ἐκεῖ ποὺ δὲν βλέπετε σεῖς τὴν διαφορὰν τοῦ
βαπτισθέντος παιδίου ἀπὸ τὸν ἀβάπτιστον Ἰάπω-
να, Κινέζον ἢ Προτεστάντην, ὑπάρχει, σύμφωνα μὲ τὴν
διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ μεγίστη διαφο-
ρὰ δτι, ἐὰν τὸ βαπτισθὲν παιδίον καὶ πιστεῦν εἰς τὸν Χρι-
στὸν κάμη καὶ καλὰ ἔργα καὶ μετέχῃ εἰς τὰ Θεῖα μυστή-
ρια τῆς Ἐκκλησίας, σώζεται, καὶ μετὰ θάνατον γίνεται
κληρονόμος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐνῷ ὁ ἀβάπτιστος
Ἰάπων, Μωαμεθανός, εἰδωλολάτρης κλ., δσα καλὰ καὶ ἄν
κάμη δὲν σώζεται· διότι φέρει ἐπάνω του τὸ προπατορικὸν
άμιάστημα.

Ο Χριστός εἶπε ορητῶς: «Ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὑδατος καὶ πνεύματος οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» καὶ σύμφωνα μ' αὐτὸ παρόγγυειλε ως ἔξῆς εἰς τὸν μαθητά του: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος», καὶ ὡς πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται.»

Ἐὰν κατόπιν τὸ βαπτισθὲν παιδίον, ἐνῷ ἔλαβε τὰ χαρίσματα τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, γίνη ἀπιστος καὶ κακός, δὲν εἶνε σημεῖον ὅτι δὲν ἐνήργησαν ἐπ' αὐτοῦ τὰ χαρίσματα ταῦτα καὶ ὅτι ματαίως τὰ ἔλαβε, ἀλλ' εἶνε ὅτι ἔκαμε κακὴν χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας του καὶ προύτιμησε αὐτοθελήτως τὸν κακὸν δρόμον. Τὰ θεῖα δὲ μυστήρια δὲν ἐνεργοῦν μαγικῶς ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου ἢ τῆς ἀδιαφορίας του.

20v. Ἐρωτᾶτε ἐάν εἶνε ἀληθῆς ή ἰδέα, ποὺ ἐπικρατεῖ
εἰς τοὺς διογενεῖς μας. δτὶ δσα περισσότερα παιδιὰ βαπτί-
ζει κανένας τόσον αἱ ἀμαοτίαι συγχωροῦνται.

'Ο ἀνάδοχος ἔχει τὸ μέγα καθῆκον, (καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος προορισμός του,) νὰ διδάξῃ τὸν ἀναδεκτὸν του τὴν 'Ορθόδοξην πίστιν δι' αὐτὸς ἐγγυᾶται κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ βαπτίσματος. Τώρα, ἐὰν ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκον του αὐτὸς πιστὰ καὶ εὐτυνείδητα καὶ διαπαιδαγωγήσῃ τὸν ἀναδεκτὸν του χριστιανικά, ἔχει βεβαίως κάποιαν ἀξιομετίαν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ διὰ τοὺς κόπους αὐτοὺς καὶ τὰς φροντίδας του τοσούτῳ μᾶλλον δσῷ τοὺς κόπους αὐτοὺς τοὺς κάνει δωρεάν. Καὶ ή μόνη ἀμοιβὴ τὴν δποίαν περιμένει ὁ εὐσεβῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ εἶνε τὸ νὰ φανῇ ὁ "Ψυστος εὔσπλαγχνος καὶ ἐπιεικῆς εἰς τὰ ἀμαρτίματά του. Καὶ ἀσφαλῶς ὁ Θεὸς θὰ ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὴν ὀμισθωλότητα τοῦ τοιούτου δούλου του καὶ θὰ εἶνε ἐπιεικῆς ποδὸς αὐτού.

Ἐὰν λοιπὸν ὁ Θεὸς θὰ εἰνε ἐπιεικῆς πρὸς ἔνα τοιοῦτον ἀνάδοχον, ὅταν κοπιάσῃ νὰ κάμη ἔνα καλὸν χριστιανόν, εἰ-
νε λογικὸν νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι ή ἀξιομεσθία αὐτὴ αὐξά-
νει ἀνάλογα πρὸς τοὺς περισσοτέρους κόπους ποὺ θὰ κατα-
βάλῃ οὗτος, φροντίζων ὡς ἀνάδοχος πολλῶν παιδιῶν, νὰ τὰ
κάμη ὅλα καλούς χριστιανούς.

Ἐπομένως είνε μὲν ἀληθές ὅτι εἰς δύσα περισσότερα παιδιά γίνεται κανεὶς ἀνάδοχος τόσον περισσότερον συγχωροῦνται αἱ ἀμαρτίαι του, ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει μόνον ὑπὸ τὸν δρον νὰ διδάξῃ τοὺς ἀναδεκτούς του καὶ νὰ τοὺς κάμῃ καλοὺς χριστιανοὺς καὶ ιδίως ὑπὸ τὸν δρον, ὅτι αὐτὸς δὲν θὰ ἀμαρτάνῃ ἀνεξέταστα, μὲ τὴν ὑστεροβούλιαν ὅτι ὅταν βαπτίζῃ αὐτὸς παιδιά θὰ ἔξαλείφωνται ἡ ἀμαρτίες του.

Τούναντίον δέ, ἐάν γίνεται ἀνάδοχος πολλῶν παιδιῶν καὶ δὲν φροντίσῃ διὰ τὴν πραγματικὰ χριστιανικὴν ἀνατροφήν των, τότε ὅχι μόνον δὲν συγχωροῦνται διόλου ή δικές του ἁμαρτίες ἀλλ' ὀκόμη ἔχει καὶ τὴν εὐθύνην τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῆς ἀποστίας καὶ τῶν ἀναδεκτῶν του.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΜΙΚΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Συνελθόν εἰς τακτικήν συνδρίαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, τῇ 29ῃ Δεκεμβρίου π. ἔ., ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ παρόντων τῶν ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ Μελῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίου Γ. Πολυζωΐδου, Αἰδεσιμ. Ποωτοπ. Β. Εὐθυμίου καὶ τῶν π. κ. Ἰω. Πλαστροπούλου, Μ. Θεοχάρη, Ἀν. Ἀναστασιάδου, ἐκ Βοστώνης καὶ Ἀποστ. Δήμου, ἐκ Σικάγου, εἰργάσθη ὡς ἀκολούθως ἐπὶ δύο ημέρας.

Μετὰ προσευχὴν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγούμενης συνεδρίας:

1) Παρέπεμψεν εἰς τὴν Ἐξελεγκτικήν Ἐπιτροπὴν τὴν ἐξέλεγχιν τῶν λ) σμῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς χοήσεως 1936.

2) Κατήστισε τὸν Προϋπολογισμὸν αὐτῆς χοήσεως 1937.

Ἀπολογισμὸς καὶ Προϋπολογισμὸς δημοσιευόμενοι προσεχῶς θέλουσι διανεμηθῆ ἀρμοδίως.

3) Λαμβάνεται νέα ἀπόφασις καὶ ἐνέργεια διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερουμένων ἐπιδομάτων Κοινοτήτων καὶ Ἐφημερίων Ν. Ἀγγλίας, πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τοπικοῦ Κληροκολαῖκου Συνδρίου Μπρόκτον, Μασσ., περὶ ἐκλογῆς Ἐπισκόπου τῆς περιφερείας ταῦτης.

4) Ἀποφασίζεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως περὶ ἐφοδιασμοῦ πάντων τῶν κατὰ Κοινότητας Ὁρθοδόξων Ἐλλήνων Χριστιανῶν διὰ Σελτίων (MEMBERSHIP CARD), πρὸς αὐξῆσιν τῶν ἐνεργῶν μελῶν τῶν Κοινοτήτων.

5) Κατόπιν τῶν συγετικῶν διατυπώσεων, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ Κοινοτήτων Κανονισμόν, ἀναγνωρίζονται νέαι Ὁρθόδοξοι Ἐλληνικαὶ Κοινότητες:

a) Anderson, Ind.

b) Cedar Rapids, Iowa.

φέρετε μὲ τὰς ἴδιας τιμὰς καὶ μὲ τὰς ἴδιας τιμὰς νὰ ὀγοράζετε, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐκμεταλλεύνωται οἱ ἄλλοι;»

Νὰ ἡ ἀνίκητη ἀδυναμία τῶν Ἐλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Δὲν θέλουν νὰ συνεταιρίζωνται. Καὶ ζημιώνονται μέχρι καταστροφῆς. Ἰσως ἡ ἀνάγκη ἐπιβληθῆ μίαν ήμέραν.

Καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τοὺς συμβουλεύει ἐπίμονα καὶ τοὺς εὔχεται νὰ δργανωθοῦν συνεταιρικῶς καὶ μάλιστα δσῳ τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Εἶθε νὰ τὸ κατορθώσετε, ἀγαπητοί μου Ἐλλήνες τοῦ BAYARD, NEBR. Σᾶς συμπαθῶ τόσον πολὺ καὶ σᾶς σκέπτομαι πολὺ συγνά. Περάσατε καλὸ καλοκαῖρι; «Οταν ἥμεθα αὐτοῦ, ἀγναντεύατε τὸν οὐρανὸν γιὰ ἔνα νερό. Τώρα αὐτοῦ ἐπάνω δὰ εἰνε σκεπασμένα μὲ χιόνι παχύ, καὶ τὸ κρύο δὰ σᾶς κρατῇ εἰς τὰ σπήτια σας κλεισμένους. Ελμαι βέβαιος, διτὶ ἀπὸ τὴν πίστιν σας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ τὰ Ἐλληνικὰ ἰδεώδη δὰ πέρνετε θερμότητα τὸν χειμῶνα καὶ ξεκούρασμα τὸ καλοκαῖρι.

Καὶ τὰ καντήμια, ποὺ πάντα δὰ ἀνάφρουν ἡ Ἐλληνοπούλες σας, δὰ σᾶς φωτίζουν τὸν δρόμον τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, ἡνωμένους εἰς τοὺς κοινοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ κοινὰ ἰδεώδη κάτω ἀπὸ τὴν Ἐλληνικήν μας Ἐκκλησίαν.

ΣΥΝΟΔΙΤΗΣ

- γ) Danbury, Conn.
- δ) Εναγγελισμοῦ Jersey City.
- ε) Minot. N. D.
- στ) Watertown, Mass.

πρὸς ἃς διαβιβάζονται συγχαρητήρια θεομά.

6) Ἐγκρίνονται αἰτήσεις τῶν Κοινοτήτων Μπάλτιμωρ, Μντ., καὶ Σκενέκταντν, Ν. Υ. πρὸς ἐπέκτασιν τῶν Ι. Ναῶν αὐτῶν καὶ τῆς Κοινότητος Πρόσιντεν, Ρ. Ι. πρὸς ἀγορὰν νέας ἀκινήτου περιουσίας.

7) Γράφεται συγχαρητήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Κοινότητα Σῶλτ Σαίντ Μαρί, Μίσ., ἐπὶ τῷ λαχόντι αὐτῇ υληροδοτήματι ἐκ περιουσίας εὐσεβοῦς Ἀμερικανίδος.

8) Γίνεται σκέψης καὶ ἐνέργεια ὡς πρὸς τὸ "Ιδρυμα Πόμφρετ.

Ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ ἀναχωρήσει τοῦ π. Ἰωάννου Πλαστροπούλου δι' Ἀδήνας παρετέθη πρὸς τιμήν του δεῖπνον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, εἰς ὃ παρεκάθησαν τὰ Μέλη τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ Μέλη τινὰ τῶν ἄλλων Συμβουλίων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Υπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου συνῆλθεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὸ ὡς ἄνω Συμβούλιον, τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου, 1936, εἰς τακτικὴν συνεδρίαν.

Παρηγέναν ἐκ τῶν Μελῶν αὐτοῦ οἱ Αἰδεσ. Δ. Παπαντωνίου, Μ. Ἀνδρεάδης καὶ Γεώργ. Σπυριδάκης, καὶ οἱ π. κ. Ἀντ. Κοντολέων, Κ. Σταυρόπουλος, Γ. Σταυρίδης, Γ. Δίβρης καὶ Χρῆστος Πάπας.

Μετὰ προσευχὴν ἀνεγνωσθησαν καὶ ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως, ἐκανονίσθησαν ὑπηρεσιακὰ ζητήματα καὶ ἀπεφασίσθησαν τὰ ἔξης

1) Ἀνετέθη εἰς Ἐπιτροπὴν ὁ καταρτισμὸς τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῆς παρελθόντος χοήσεως καὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

2) Ἀνετέθησαν εἰς τὸν π. Ἡρ. Παπαμανώλην καθήκοντα Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολείων, ἀνευ οὐδεμιᾶς πρὸς αὐτὸν ὑποχρεώσεως Κοινοτήτων, Ιερέων καὶ Διδασκάλων.

3) Νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ ἔλευσομένου μηνὸς ὁ καταρτισμὸς τοῦ Καταλόγου τῶν Διδακτικῶν Βιβλίων τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1937-38.

4) Ἀνεγνωρίσθη ἡ προσάρτησις τοῦ Σχολείου «Ολύμπια» ὑπὸ τῆς Κοινότητος «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» τοῦ Μπρούκλιν.

5) Νὰ διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ Καταλόγου τῶν Διδασκάλων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς δοσοὶ ἰδουτικὰ σχολεῖα εἰς βάρος τῶν Κοινοτήτων.

6) Ἀνεγνωρίσθησαν ὡς προσοντοῦχοι Διδασκάλισσαι ἡ Δνις Κωνσταντίνα Ι. Γάβαρη καὶ ἡ π. κ. Κλειώ Χονδρούλη.

7) Νὰ γίνῃ ἡ συμπλήρωσης καὶ ἔκδοσης τοῦ πίνακος τῶν ἀνεγνωρισμένων Διδασκάλων.

8) Νὰ συνταχθῇ Κανονισμὸς πρὸς θητησευτικὴν δργάνωσιν τῶν παιδίων τῶν Ἐλληνικῶν Σχολείων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Ιερέων καὶ Διδασκάλων ἐκάστης Κοινότητος.

9) Η μὲ κάθε τρόπον ἐνίσχυσις τῆς ἰδρυματούμενης Σχολῆς διὰ τὴν προπαρασκευὴν Διδασκάλων καὶ Ιερέων ἐξ Ἐλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς.

10) Νὰ σταλῇ χαρετιστήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν καθηγητὴν τῶν Μαθηματιῶν Δρα π. κ. Κωνστ. Καραθεοδωρῆν, διδάσκοντα ἐν τῷ Πανεπιστημῷ Οὐζερόνσιν.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΒΡΗ

Έκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.—Ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλίου.

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Γ. Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'.—Ἐπὶ τῇ 6άσει τῶν καλλιτέρων συστημάτων διδασκαλίας. Τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδιθέντων, συνταχθὲν ἐπίτηδες διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς. Ἀπλοῦν, εὐμέθοδον, εὐδίδακτον, πρακτικόν, πολυτελές. Τυπωμένον ἐπὶ ἑκάτητως στερεοῦ εἰδικοῦ χάρτου. Μὲ 37 καλλιτεχνικὰς πολυχρώμους εἰκόνας ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν ἐν Ἀμερικῇ, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Πολυτελῶς δεδεμένον μὲ πανί, τιμᾶται μόνον 50 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Ε. Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Β'.—Εἰναι τὸ ἰδεῶδες Ἀναγνωσματάριον διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς. Πραγματεύεται περὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τῆς ὡρας ποῦ ἔξυπνον, μέχρις ἐσπέρας, στὸ σπίτι, στὸ παγινίδι, στὸ Σχολεῖο, στὴν Ἐκκλησίᾳ, στὰς Ἐορτάς. Ἡ ζωὴ τῶν παιδιῶν αὐτῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς δόηγὸς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάκειμενον, ὥραίν εἰκόνα, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, θημα ἔχει καὶ ἐν καλὸν δίδαγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ καὶ παιδικὸν ποιηματάκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος. Τὸ βιβλίον, ἀποτελούμενον ἀπὸ 74 σελίδας, καλλιτεχνικῶν τυπωμένον ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου στερεωτάτου, μὲ 37 πολυχρώμους εἰκόνας καὶ πολυτελῶς δεδεμένον μὲ πανί, τιμᾶται 60 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ.—Ὑπὸ Γερμ. Πολυζωΐου.—Εἰς δύο βιβλία δεμένα μαζύ. Γλώσσα ἀπλουστάτη, εἰκόνες τῶν καλλιτέρων Μουσείων, ποιήματα ἔθνικά, ἐρωτήσεις συγκεντρωμέναι, ἐξήγησις ἀγνώστων λέξεων καὶ δίδαγμα εἰς τὸ τέλος ἔκάστου κε-

φαλαίου. Ἐκδοσὶς πολυτελείας. Καὶ τὰ δύο βιβλία μαζύ, πολυτελῶς δεδεμένα, μόνον 75 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.—Γ. Πολυζωΐου. Ὑπὸ τύπον διηγηματικώτατον καὶ εὐχάριστον, ὅλη ἡ ἑταῖρη τῆς Παλ. Διαθήκης ὅλη, τὴν δόποιαν ὅρίζει καὶ τὸ Ἀνώτ. Ἐκπ. Συμβούλιον. Εὐληπτόν, στοιχεῖα ἐκλεκτά, ποιήματα θρησκευτικά, ἐρωτήσεις, εἰκόνες, προσευχαί. Γ' ἐκδοσὶς, πολυτελῶς δεδεμένη τιμᾶται 50 σέντς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.—Πολυζωΐου. Ὑπὸ τύπον τερπνόν, μὲ δρασία θρησκευτικά ποιήματα, εἰκόνας, ἐξήγησιν ἀγνώστων λέξεων καὶ προσευχάς. Στοιχειοθέτησις ἀραιά, χάρτης πολυτελείας. Κομψῶς δεδεμένον τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.—Μὲ ἀπλοῦν τρόπον ἀναγράφεται ὅλη ἡ Ἰστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1934, χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδιῶν. Εἰκόνες, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εὐανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ Ἰστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Δεδεμ. 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Εἰς τὸ πολυτελές καὶ καλοτυπωμένον αὐτὸν βιβλίον ἔργονται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς τοὺς Ναούς μας, μὲ ἐρωταποκρίσεις ἀπλᾶς. Τὸ κάθε 'Ι. Ἀντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγεῖται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέλος ὅλαι αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιά τῆς Ἀμερικῆς. Πολυτελῶς δεδεμένον 75 σέντς.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Μὲ ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικάς, στοιχεῖα εὐανάγνωστα, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἐλκύει τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεώς μας ὅλη, εἰς 82 ἀπλούστατα μαθήματα. "Ἐκδοσὶς πολυτελείας. Δεδεμένον τιμᾶται 60 σέντς.

ΑΛΛΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY

"Ἐχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν καὶ προφορὰν ὅλων τῶν χορηγίων καὶ Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν καὶ τὴν Λέξειν. Ἐπίσης σύντομον Ἀγγλικὴν Γραμματικὴν, Χάρτας καὶ πλειστας δόσας ὁφελίμους ἐν Ἀμερικῇ πληροφορίας. Σχῆμα Τσέπτης. Κομψῶς χρυσόδετον, μὲ δύο εὐρετήρια \$1.25

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY

'Οδηγὸς συνδιαλέξεως ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὰνάπταν. 'Ομιλία, μὲ τὴν προφοράν, ἐπὶ παντὸς ζέματος, ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα μέχρι τῶν τεχνικωτέρων. Χρήσιμον δι' Ἑλληνας, η δι' Ἀμερικανὸς μανθάνοντας Ἑλληνικά. Σελ. 432. Κομψῶς χρυσόδετοι \$1.25

"Ολα τὰ ἄνω βιβλία στέλλονται προπληρωτέα ἢ C.O.D. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τοῖς ἐκδόταις:

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ DIVRY

"Ἡ τελειότερα Ἀγγλικὴ Μέθοδος. 'Ἡ μόνη ἀπηλλαγμένη λαδῶν καὶ διδάσκουσα τὴν ἀκριβῆ Ἀμερικανικὴν προφοράν. Σελ. 432. Κομψῶς χρυσόδετος \$1.50

ΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ & ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Βιβλίον χορηγίων τοῦ δικηγορείου της Αμερικῆς. Περιέχει νομικάς συμβουλὰς καὶ πληροφορίας ἐπὶ θεμάτων πάσῃς ρύσεως. Ἐπίσης πλειστους δόσους Νομικοὺς Τόπους, Συμβολαίων, Πλωτηρίων καὶ παντὸς εἰδούς Ἐγγράφων, χορηγίων εἰς τὰς ἐν Ἀμερικῇ συναλλαγάς μας—ὅλα μὲ τὴν ἀντίστοιχον Ἑλληνικὴν μετάφρασιν. Σελ. 360. Κομψῶς χρυσόδετον \$1.25

D. C. DIVRY, INC., 240 West 23rd Street, NEW YORK